

การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
ของ
พิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
เมษายน 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ
ของ
พิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว

S 112085

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา

เมษายน 2547

พิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว. (2547), การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร. วินัย วีระวัฒนานนท์, ดร. สุพร ตั้งสมรพงษ์

การวิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความอดทน จำแนกตาม เพศ ชั้นปี สาขาวิชา และการอบรมเลี้ยงดู กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 4 ภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 377 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม จำนวน 28 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.81 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวมอยู่ในชั้นที่ 5 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 5 ทุกด้าน
2. นิสิตชายและนิสิตหญิง มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีวินัยในตนเอง และด้านความซื่อสัตย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ และด้านความอดทนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน
5. นิสิตที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

A STUDY OF MORAL REASONING OF SRINAKHARINWIROT
UNIVERSITY STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
PINTIP WANGKLEDKAEW

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University
April 2004

Pintip Wangkledkaew. (2004). *A Study of Moral Reasoning of Srinakharinwirot University Students*. Master Thesis, M.Ed. (Higher Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc.Prof. Dr. Vinai Veeravatnanond, Dr. Suwaporn Tungsomworapongs.

This study is aimed at studying and comparing moral reasoning of Srinakharinwirot University students in overall four aspects and each aspect ; responsibility, disciplinary, honesty and endurance. The four independent variables are sex, years of study, major fields of study, and family nurturing characteristics.

The samples consisted of 377 Srinakharinwirot undergraduate students enrolling in the second semester of the 2003 academic year. The instrument used in the study was moral reasoning questionnaire with 28 items, contained the reliability of 0.81. The data were statistically analyzed by arithmetic mean, standard deviation, t-test, one way analysis of variance and Scheffe' method.

The results of the study revealed that :

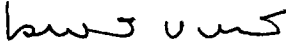
1. The moral reasoning of Srinakharinwirot University's students in overall four aspects and each aspect ; responsibility, disciplinary, honesty and endurance were at the fifth step in Kohlberg's theory.
2. There were significantly differences in overall four aspects of the moral reasoning and in the aspects of disciplinary, responsibility and honesty at the .05 level as perceived by male and female students.
3. There were significantly differences in the overall of the moral reasoning and in the aspects of responsibility and endurance at the .05 level as perceived by students who had different years of study.
4. There were no significantly differences in overall four aspects and each aspect of the moral reasoning as perceived by students who had different major fields of study.
5. There were significantly differences in overall aspects and in the aspect of responsibility at the .05 level as perceived by students who had different family nurturing characteristics.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ของ
นางสาวพิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว

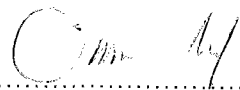
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพร หะวานนท์)
วันที่ 9 เดือน เมษายน พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร. วินัย วีระวัฒน์นันท์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. สุวพร ตั้งสมรพงษ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร. อรรณพ โพธิสุข)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร. ราชนย์ บุญธิมา)

ประกาศคุณูปการ

ขอกราบขอบพระคุณ บิดามารดาที่ให้งำเนิด เลี้ยงดู อบรมสั่งสอน ส่งเสริมให้เห็นถึงคุณค่าของการศึกษา พร้อมทั้งให้การสนับสนุนและมอบโอกาสให้แก่ผู้วิจัยในด้านการเรียน และยังเป็นพลังใจอันสูงสุดสำหรับผู้วิจัยเสมอมา

ขอกราบขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. วินัย วีระวัฒนานนท์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญาโท อาจารย์ ดร. สุพร ตั้งสมรพงษ์ กรรมการควบคุมปริญญาโท อาจารย์ ดร. อรรถพร โพธิสุข และ อาจารย์ ดร. ราชันย์ บุญธิมา กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา และคำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ และเป็นกำลังใจอันมีค่าสำหรับผู้วิจัยตั้งแต่เริ่มการศึกษาค้นคว้า จนกระทั่งสำเร็จเป็นงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

ขอกราบขอบคุณ ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ อาจารย์ ดร. จารุวรรณ สกุลฤ อาจารย์ ดร. ราชันย์ บุญธิมา อาจารย์ ชวลิต รวยอาจิณ และอาจารย์ อุษา ศรีจินตารัตน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ พี่ๆ และน้องชาย ที่คอยให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยเสมอมา โดยเฉพาะ พ.ญ. ดวงรัตน์ วังเกล็ดแก้ว ที่คอยให้การสนับสนุนและส่งเสริมผู้วิจัยในเรื่องของการเรียนมาโดยตลอด

ขอขอบคุณ คุณสรักษ์ เลี่ยมสุวรรณ สำหรับความช่วยเหลือในเรื่องของการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ขอขอบคุณ รุ่นพี่ เพื่อน ๆ และรุ่นน้อง ที่ให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำ และเป็นกำลังใจมาโดยตลอด และขอขอบคุณนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 ทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถามครั้งนี้

คุณค่าของปริญญาโทฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณที่เคารพ

พินทิพย์ วังเกล็ดแก้ว

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
	ความสำคัญของการวิจัย	5
	ขอบเขตของการวิจัย	5
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	5
	ตัวแปรที่ศึกษา	5 6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
	สมมติฐานของการวิจัย	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	ความหมายของจริยธรรม	9
	องค์ประกอบทางจริยธรรม	11
	ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม	13
	ความหมายของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	19
	ความสำคัญของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	20
	ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	20
3	วิธีดำเนินการวิจัย	23
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	23
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	24
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	26
	การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	27
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28
	การวิเคราะห์ข้อมูล	28
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	49
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	49
	วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
	สรุปผลการวิจัย.....	50
	อภิปรายผล.....	51
	ข้อเสนอแนะ.....	57
	บรรณานุกรม.....	59
	ภาคผนวก.....	69
	ภาคผนวก ก. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	70
	ภาคผนวก ข. เฉลยคำตอบของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	82
	ภาคผนวก ค. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพ เครื่องมือการวิจัย.....	84
	ภาคผนวก ง. หนังสือรับรองเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	89
	ประวัติย่อผู้วิจัย.....	96

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	เหตุผลเชิงจริยธรรมตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก.....	18
2	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชา.....	23
3	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรอิสระที่ศึกษา.....	24
4	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม.....	29
5	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความรับผิดชอบ เป็นรายข้อ.....	30
6	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความมีวินัยในตนเอง เป็นรายข้อ.....	32
7	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความซื่อสัตย์ เป็นรายข้อ.....	34
8	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความอดทน เป็นรายข้อ.....	36
9	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามเพศ...	38
10	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตาม ชั้นปีที่ศึกษา.....	39
11	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตาม สาขาวิชา.....	40
12	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามการอบรม เลี้ยงดู.....	41
13	การเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามเพศ.....	42
14	การเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	43

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 การทดสอบความแตกต่างของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่... 44	44
16 การทดสอบความแตกต่างของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านความอดทน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่..... 44	44
17 การทดสอบความแตกต่างของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่..... 45	45
18 การเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามสาขาวิชา..... 46	46
19 การเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู..... 47	47
20 การทดสอบความแตกต่างของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู เป็นรายคู่..... 48	48
21 การทดสอบความแตกต่างของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู เป็นรายคู่..... 48	48

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าไปอย่างมีประสิทธิภาพทุก ๆ ด้านนั้น ขึ้นอยู่กับคุณภาพของประชากรเป็นสำคัญ ดังนั้นในการพัฒนาประเทศสิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือ การพัฒนากำลังคนเพราะคนเป็นกลไกขั้นแรกที่จะนำไปสู่การพัฒนาสิ่งต่าง ๆ เพราะฉะนั้นการจัดการศึกษาและการให้ความรู้แก่ประชากรนับว่ามีความสำคัญมาก เพราะถ้าคนมีความรู้ดีการปฏิบัติหน้าที่การทำงานก็มีโอกาสประสบความสำเร็จสูง แต่สิ่งที่คนจะขาดเสียมิได้จะต้องมีความรู้ก็คือ คุณธรรมและจริยธรรม เพราะถ้าคนในสังคมขาดคุณธรรมและจริยธรรมแล้ว สังคมนั้นก็ขาดความสงบสุข เนื่องจากความรู้วิทยาการทั้งปวงไม่ช่วยให้ดำรงตนอยู่ท่ามกลางปัญหาและความผันผวนทั้งหลายในชีวิต (ชูจิตร์ แซ่มลำเจียก. 2537 : 1) สถานการณ์และสภาพบ้านเมืองของประเทศไทยในปัจจุบันเป็นหลักฐานที่ประจักษ์โดยทั่วกันแล้วว่า การที่ประเทศมุ่งพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจอย่างมาก แม้จะก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและความเจริญทางด้านวัตถุอย่างเห็นได้ชัด แต่ความเจริญและการพัฒนานั้นก็ได้เป็นไปอย่างยั่งยืน นอกจากนั้นการพัฒนาประเทศโดยมุ่งความเจริญทางเศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว โดยขาดความสมดุลกับการพัฒนาทางด้านจิตใจ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ยังได้ก่อให้เกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนในประเทศจำนวนมาก ผลของความเจริญทางด้านวัตถุที่ขาดการพัฒนาทางจิตใจ เป็นที่มาของปัญหาสังคมที่ดูเหมือนจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ อาทิ ปัญหายาเสพติด อาชญากรรม ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง ปัญหาแหล่งอบายมุข แหล่งเร่ร่อนมั่วสุม เสพสุรา การใช้แรงงานและละเมิดสิทธิเด็ก ปัญหาแหล่งเสื่อมโทรม ภาวะมลพิษ ปัญหาการจราจรและอุบัติเหตุ รวมทั้งปัญหาสุขภาพ ทั้งทางกายและทางจิต เหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาที่เป็นผลพวงของการพัฒนาทางวัตถุอย่างขาดความสมดุลกับการพัฒนาทางด้านจิตใจทั้งสิ้น (ทศนา เขมมณี. 2541 : 52-53) ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเป็นเครื่องบ่งบอกว่า ในสังคมแม้คนที่มีความรู้มากก็ไม่สามารถพัฒนาสังคมไปได้ด้วยดี ถ้าคนในสังคมขาดคุณธรรมและจริยธรรมในการดำเนินชีวิตเพราะฉะนั้นความรู้อย่างเดียวจึงไม่เพียงพอจะต้องควบคู่ด้วยคุณธรรมจริยธรรมด้วยจึงจะช่วยพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองได้ (ประไพ มุ่งกำจัด. 2538 : 1) ดังนั้น การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของคนในสังคมจึงมีความจำเป็นและจะต้องกระทำอย่างต่อเนื่องครอบคลุมประชากรทุกกลุ่ม (สุทวิชร์ ดันตยาพิศาลสุทธิ. 2542 : 31) โดยเฉพาะการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการให้ความรู้ต่าง ๆ แก่เยาวชนที่อยู่ในช่วงสำคัญของชีวิต นับได้ว่าเป็นการพัฒนาเยาวชนได้ดีและสำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นกลุ่มบุคคลที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย การปลูกฝัง

หรือให้ความรู้ทั้งทางด้านวิชาการและทางด้านคุณธรรม จริยธรรมต่าง ๆ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ไม่ควรละเลย เพราะเป็นวัยที่กำลังศึกษา สามารถที่จะเป็นคนดีของสังคม หรือจะเป็นปัญหาของสังคมนั้นก็อยู่ในวัยนี้เป็นสำคัญ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐต่างมีปรัชญา เป้าหมายและวิธีดำเนินการเพื่อไปสู่เป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษาแตกต่างกันไป แต่ทุกสถาบันต่างก็มีความเหมือนกันในการที่จะให้นิสิตนักศึกษาของตนเป็นคนดีของสังคม มีความรู้ความสามารถตามศาสตร์และสาขาวิชาที่ตนได้ศึกษา และสามารถออกไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล แต่การดำเนินงานเพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพดังกล่าว ยังไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควร เนื่องจากการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ให้ควบคู่กันไปกับการพัฒนาด้านวิชาการยังอยู่ในระดับต่ำ (สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. 2537 : 2) จากการรายงานตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) ได้สรุปประเด็นปัญหาหลักในเรื่องของคุณภาพการศึกษาไว้ดังนี้คือ คุณภาพการศึกษาของไทยอยู่ในระดับที่น่าเป็นห่วง ความรู้ความสามารถของเด็กไทย โดยเฉลี่ยอ่อนลงทั้งในด้านการกระบวนกรคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างมีเหตุผล การริเริ่มสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา ความรู้ทางวิชาการด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย รวมทั้งคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านลักษณะนิสัยใฝ่รู้ ความมีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย การทำงานเป็นหมู่คณะ เป็นต้น (คณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2539 : 52) และจากการรวบรวมปัญหาเด็กและเยาวชนของ พิเศษ ไชยชัย. (2536 : 23-24 ; อ้างอิงมาจาก สร้อยบุญ ทราทอง. 2541 : 3) พบว่าเด็กและเยาวชนส่วนหนึ่งมีลักษณะนิสัยและบุคลิกภาพไม่ดี ใช้เวลาไปในทางที่ไม่เหมาะสม ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และขาดเหตุผล ขาดระเบียบวินัยและความสามัคคี เด็กและเยาวชนจำนวนมากมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมในการดำเนินชีวิตที่ไม่เหมาะสม

การพัฒนาจริยธรรมที่จะประสบความสำเร็จนั้น จำเป็นต้องมีทฤษฎีรองรับและมีเครื่องมือวัดผลที่น่าเชื่อถือ ซึ่งทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายในการนำมาใช้พัฒนาจริยธรรมก็คือ ทฤษฎีพัฒนาการการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก ซึ่งได้กล่าวถึง การใช้เหตุผลเพื่อตัดสินใจที่จะเลือกทำอย่างใดอย่างหนึ่งในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่แสดงให้เห็นถึงความเจริญทางจิตใจของบุคคลได้อย่างมีแบบแผน และยังสามารถนำมาช่วยกำหนดวิธีการพัฒนาจิตใจและพฤติกรรมของบุคคลได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2538 : 63-69) นอกจากนี้ยังพบว่า ทฤษฎีพัฒนาการการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก มีความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเยาวชนระดับอุดมศึกษา ในขณะที่ทฤษฎีจริยธรรมอื่น ๆ มีข้อจำกัดเนื่องจากสามารถใช้ได้ในระดับมัธยมศึกษาลงไปเท่านั้น (พรสวรรค์ พิมพะนิตย์. 2538 : 4)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐสถาบันหนึ่ง ที่มีปรัชญาในการจัดการศึกษาของตนเพื่อให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงาม ทั้งด้านวิชาการและคุณธรรม จริยธรรม (สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. 2534 : 1) และด้วยปรัชญาที่ว่า การศึกษาคือความเจริญ

องกงาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้กำหนดพันธกิจที่จะเป็นสถาบันชั้นสูงทางการศึกษา และวิจัยเพื่อดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ทั้งด้านความรู้ ความสามารถในการคิด การปฏิบัติและคุณธรรม จริยธรรม (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2542 : 3) และในแผนกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (พ.ศ. 2540 – 2554) ได้กำหนดแนวนโยบายหลักในด้านการผลิตบัณฑิตไว้ ดังนี้คือ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้มีความสามารถในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การติดต่อสื่อสาร การตัดสินใจเชิงคุณค่า และการเรียนรู้สิ่งใหม่ อันจะนำไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการในระดับสากลควบคู่กับการมีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเป็นบัณฑิตที่มีจิตสำนึกสูงต่อสังคมและชุมชนที่มุ่งช่วยเหลือพัฒนาประชาชนผู้ด้อยโอกาสต่าง ๆ และในด้านนโยบายรอง กำหนดให้มีการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้เป็นผู้ประพฤติดี มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม สุขทริยภาพ ความรับผิดชอบและมีบุคลิกภาพที่ดี (กองแผนงาน ฝ่ายแผนและพัฒนา. 2542 : 14 -15) ดังที่ พันธุ์สิน เกตุทัต (สัมภาษณ์. 2545) ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ และประธานโครงการส่งเสริมอุดมการณ์ปราชญ์ผู้ทรงศีล ได้กล่าวถึงนโยบายในการพัฒนาจริยธรรมของนิสิตโดยยึดถือตามแนวอุดมการณ์ปราชญ์ผู้ทรงศีล ดังนี้คือ

1. พยายามอบรมวิธีการสอนให้แก่อาจารย์ในการปลูกฝังเรื่องคุณธรรม จริยธรรมเข้าไปสอดแทรกในการเรียนการสอน
2. จัดกิจกรรมส่งเสริมเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ปลูกจิตสำนึกของนิสิตในการที่จะทำประโยชน์ต่อคนอื่น

แต่ในสภาพปัจจุบันการพัฒนาจริยธรรมของนิสิตมักถูกละเลยและขาดความสนใจจากนิสิต ดังที่ พันธุ์สิน เกตุทัต (สัมภาษณ์. 2545) ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ได้กล่าวถึง ความแตกต่างของนิสิตด้านจริยธรรมในอดีตจนถึงปัจจุบันว่า ในอดีตนั้นนิสิตอยู่ในกรอบระเบียบ มีความเป็นผู้ใหญ่ มีความเรียบร้อย มีความรับผิดชอบ และมีความตั้งใจเรียนสูง แต่ในปัจจุบันนิสิตกลับมีความตั้งใจเรียนน้อยลง ขาดความเอาใจใส่และความรับผิดชอบในการเรียน ซึ่งสภาพแวดล้อมทางสังคมเป็นปัจจัยที่สำคัญ ในการทำให้จริยธรรมของนิสิตนั้นเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาจริยธรรมของนิสิต ทั้งในด้านความรับผิดชอบ ความมีวินัย ความซื่อสัตย์ และความอดทน

นอกจากนี้ นฤพนธ์ สีแสง (สัมภาษณ์. 2545) หัวหน้างานวินัยและพัฒนานิสิต ได้กล่าวถึงปัญหาในด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนและความรับผิดชอบต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตว่า โดยทั่วไปนิสิตยังขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉพาะวิชาที่มีการสอนทางไกล นิสิตจะไม่เข้าเรียนเพราะอาจารย์ไม่อยู่ร่วมในการสอน นิสิตจึงขาดจิตสำนึกต่อความรับผิดชอบในการเรียน อีกทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น นิสิตยังขาดการปฏิบัติตามระเบียบในการเข้าร่วมกิจกรรม รวมทั้งการเข้าร่วมในการเสนอโครงการที่ขาดความรับผิดชอบ

ในเรื่องของเวลา ทำให้โครงการที่นิสิตเสนอมาไม่ได้รับการอนุมัติ ซึ่งสอดคล้องกับ จิตตา เลหาะราวี (สัมภาษณ์. 2545) นักกิจกรรมศึกษา กองกิจกรรมนิสิต ได้กล่าวถึง การเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตที่ยังขาดการมีส่วนร่วมจากนิสิตทั่วไป ส่วนมากนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมจะเป็นนิสิตจากต่างจังหวัดเป็นส่วนใหญ่ อีกทั้งปัญหาในเรื่องของการส่งโครงการกิจกรรมที่ล่าช้า ขาดความรับผิดชอบของนิสิต จึงส่งไม่ทันตามกำหนดของทางมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นข้อบกพร่องของนิสิตมากที่สุด ส่วนปัญหาในด้านความมีวินัยในตนเองนั้น นิสิตโดยทั่วไปยังขาดจิตสำนึกในเรื่องของการแต่งกายที่เหมาะสม เมื่อมาติดต่อกับบุคลากรหรือหน่วยงานวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับ นฤพนธ์ สีแสง (สัมภาษณ์. 2545) หัวหน้างานวินัยและพัฒนานิสิต ได้กล่าวถึงปัญหานี้ว่า นิสิตโดยทั่วไปยังขาดระเบียบวินัยในเรื่องของการแต่งกาย ซึ่งทางมหาวิทยาลัยได้มีระเบียบข้อบังคับ แต่นิสิตก็ไม่ปฏิบัติตาม ส่วนปัญหาในด้านความอดทนนั้น นิสิตยังขาดความอดทนต่อการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในการเข้าร่วมกับเหตุการณ์ต่าง ๆ อยู่มาก ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว เช่น การที่นิสิตยังไม่ได้รับการโอนเงินจากกองทุนกู้ยืม นิสิตก็ไม่อดทนรอ กลับมาเรียกร้องทางมหาวิทยาลัย ซึ่งทางมหาวิทยาลัยก็ไม่ทราบว่าเป็นความเดือดร้อนของนิสิตจริง ๆ หรือไม่ ส่วนปัญหาในด้านความซื่อสัตย์ พบปัญหาในเรื่องของการทุจริตในการสอบ และการลักทรัพย์ ซึ่งเป็นปัญหาที่พบแต่ไม่มากนัก

จะเห็นได้ว่านิสิตยังมีลักษณะของการกระทำที่มุ่งที่ประโยชน์ส่วนตนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับ พันธุ์สิน เกตุทัต (สัมภาษณ์. 2545) ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ซึ่งกล่าวว่า นิสิตยังมีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่หลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ และการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เพียงเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งตอบแทน เช่น การได้คะแนนที่สูงขึ้น และโดยทั่วไปนิสิตยังมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับที่ถือเอาการยอมรับของคนอื่นเป็นเครื่องตัดสิน ซึ่งเป็นการยึดหลักการทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ แทนที่จะยึดหลักคุณธรรมหรือความถูกต้อง ดังนั้นการเสริมสร้างให้นิสิตนักศึกษาสามารถคิดพิจารณา และตัดสินใจกระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างถูกต้องเหมาะสมโดยตนเองนั้น จำเป็นกว่าการออกกฎเกณฑ์พร่ำเพรื่อ หรือใช้อำนาจบังคับให้เชื่อฟัง เพราะนิสิตนักศึกษานั้นกำลังพัฒนาจากขั้นการเชื่อฟังที่เกิดจากการถูกบังคับไปสู่ขั้นความเป็นตัวของตัวเองเพื่อส่วนรวม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2538 : 102)

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนานิสิต ได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานิสิตและจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมหรือปลูกจิตสำนึกในด้านจริยธรรมให้แก่นิสิต เพื่อให้เป็นบุคคลที่มีความพร้อมทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ ตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสังคมและเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความอดทน
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตาม เพศ ชั้นปี สาขาวิชา และการอบรมเลี้ยงดู

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนานิสิต ได้พิจารณานำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานิสิตและจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมหรือปลูกจิตสำนึกในด้านจริยธรรมให้แก่นิสิต เพื่อให้เป็นบุคคลที่มีความพร้อมทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ ตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสังคมและเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2546 จำนวนทั้งสิ้น 6,624 คน ทั้งนี้ไม่รวมคณะพลศึกษา เนื่องจากมีนิสิตไม่ครบทุกชั้นปี

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ

1.1 เพศ แบ่งเป็น

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 ชั้นปี แบ่งเป็น

1.2.1 ชั้นปีที่ 1

1.2.2 ชั้นปีที่ 2

1.2.3 ชั้นปีที่ 3

1.2.4 ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า

1.3 สาขาวิชา แบ่งเป็น 3 สาขาวิชา คือ

1.3.1 สาขาวิชาสังคมศาสตร์ – มนุษยศาสตร์ ได้แก่ มนุษยศาสตร์
สังคมศาสตร์ ศีลภาศาตร์ ศิลปกรรมศาสตร์

1.3.2 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ ทันตแพทยศาสตร์

1.3.3 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ วิทยาศาสตร์

1.4 การอบรมเลี้ยงดู แบ่งเป็น

1.4.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

1.4.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม

1.4.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. จริยธรรม หมายถึง แนวทางการประพฤติปฏิบัติตนให้มีวิถีชีวิตที่ดีงาม
ตามมาตรฐานของสังคมเพื่อความสงบสุขของสังคม แบ่งออกได้เป็น 4 ด้านดังนี้

1.1 ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับ
มอบหมายอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย และยอมรับผลการ
กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงการปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

1.2 ด้านความมีวินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถควบคุมตนเองให้ประพฤติ
ปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับ และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เพื่อประโยชน์สุข
ของส่วนรวม

1.3 ด้านความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา ยึดถือ
ความเป็นจริง ไม่ทุจริต ประพฤติมิชอบ มีความซื่อตรง มีสัจจะและความจริงใจ ทั้งต่อตนเอง
และผู้อื่น

1.4 ด้านความอดทน หมายถึง ความหนักแน่นของจิตใจ รวมถึงความสามารถใน
การยืนหยัดต่อสู้กับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เข้ามากระทบทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยไม่แสดง
อาการหวั่นไหวใด ๆ

2. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือ
เลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งในสถานการณ์นั้น เหตุผลนี้จะแสดงถึงแรงจูงใจ
ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล ซึ่งยึดหลักการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมตามทฤษฎี
ของโคลเบอร์ก ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ 6 ขั้น ดังนี้คือ

ระดับที่ 1 ระดับก่อนมีจริยธรรมหรือระดับก่อนกฎเกณฑ์

ขั้นที่ 1 ใช้หลักการเชื่อฟังเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ หมายถึง ขั้นที่บุคคลมุ่งที่จะไม่ให้ตนเอง ถูกลงโทษทางกาย เพราะกลัวความเจ็บปวดที่ได้รับ และยอมทำตามคำสั่งผู้ใหญ่ เพราะเป็นผู้มีอำนาจเหนือตน

ขั้นที่ 2 ใช้หลักการแสวงหารางวัลและการแลกเปลี่ยน หมายถึง ขั้นที่บุคคลจะเลือกกระทำพฤติกรรมในสิ่งที่นำความพอใจมาสู่ตนเท่านั้น

ระดับที่ 2 ระดับมีจริยธรรมตามกฎหมาย

ขั้นที่ 3 ใช้หลักการทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ หมายถึง ขั้นที่บุคคลไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง ชอบคล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น โดยเฉพาะเพื่อนหรือผู้มีความใกล้ชิดกับตน

ขั้นที่ 4 ใช้หลักทำตามหน้าที่ทางสังคม หมายถึง ขั้นที่บุคคลมีความรู้สึกถึงบทบาทหน้าที่ของตน ในฐานะที่เป็นหน่วยหนึ่งของสังคม จึงถือว่าตนมีหน้าที่ที่จะต้องทำตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สังคมของตนกำหนด

ระดับที่ 3 ระดับมีจริยธรรมเหนือกฎหมาย

ขั้นที่ 5 ใช้หลักการทำตามคำมั่นสัญญาและข้อตกลงของสังคม หมายถึง ขั้นที่บุคคลจะมีเหตุผลในการเลือกกระทำโดยคำนึงถึงประโยชน์ของคนหมู่มาก ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น สามารถควบคุมตนเองได้ มีความละเอียดใจต่อการกระทำชั่ว และมีความภาคภูมิใจในตนเองเมื่อทำดี

ขั้นที่ 6 ใช้หลักการยึดอุดมคติสากล หมายถึง ขั้นที่บุคคลมีความเจริญทางสติปัญญาในขั้นสูง มีสายตาหรือความคิดเห็นที่กว้างไกลกว่ากลุ่มและสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ บุคคลประเภทนี้จะมีอุดมคติหรือคุณธรรมประจำใจ มีความเกรงกลัวต่อบาป เคารพในความเป็นมนุษย์และคุณค่าของแต่ละบุคคล มีความยุติธรรมและความเสมอภาค

3. นิสิต หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ปีการศึกษา 2546 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร

4. สาขาวิชา หมายถึง หน่วยงานที่เปิดทำการสอนตามหลักสูตรในระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งเป็น 3 สาขาวิชา คือ

4.1 สาขาวิชาสังคมศาสตร์ - มนุษยศาสตร์ ได้แก่ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์

4.2 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ ทันตแพทยศาสตร์

4.3 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ วิทยาศาสตร์

5. การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การประพฤติปฏิบัติด้วยวาจาและการกระทำของบิดามารดาและบุคคลที่เลี้ยงดูต่อบุตรธิดา ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม

5.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง การที่บิดามารดาหรือบุคคลที่เลี้ยงดูได้ให้ความดูแลและเอาใจใส่บุตรด้วยความรักอย่างอบอุ่น ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุตรอย่างมีเหตุผลและด้วยความยุติธรรม

5.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม หมายถึง การที่บิดามารดาหรือบุคคลที่เลี้ยงดูได้ดูแลบุตรอย่างเข้มงวด และต้องอยู่ในกฎเกณฑ์ที่บิดามารดาได้วางไว้ และไม่สนับสนุนให้บุตรได้แสดงความคิดเห็นใด ๆ

5.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง การที่บิดามารดาหรือบุคคลที่เลี้ยงดูได้ดูแลบุตรโดยไม่เอาใจใส่ ไม่ให้การสนับสนุนหรือไม่ให้การช่วยเหลือแนะนำเท่าที่ควร และไม่ให้ความอบอุ่นหรือความใกล้ชิด

สมมติฐานของการวิจัย

1. นิสิตชายและนิสิตหญิง มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน
2. นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน
3. นิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน
4. นิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้ ความหมายของจริยธรรม องค์ประกอบทางจริยธรรม ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม ความหมายของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ความสำคัญของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม พัฒนาการด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับสถานการณ์ส่วนตัวของบุคคล

ความหมายของจริยธรรม

ก๊อ สวัสดิปาณิชย์ (2512 : 98) กล่าวว่า ใจริยธรรม คือ ประมวลความประพฤติและความนึกคิดในสิ่งที่ดีงามและเหมาะสม

ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช (2513 : 31) กล่าวถึง จริยธรรม ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปฏิบัติ ควรประพฤติ และผู้ประพฤติจะต้องรู้เวลา โอกาส และสถานการณ์ เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ

พระยาอนุมานราชชน (2516 : 409) กล่าวว่า จริยธรรมมีความหมายใกล้เคียงกับจริยศาสตร์ (Ethics) เป็นการค้นคว้าหาความจริงเกี่ยวกับคุณค่า ความประพฤติในสังคม ซึ่งถือว่าถูกต้องดีและสิ่งที่ถือว่าผิด ซึ่งไม่ควรปฏิบัติ

วศิน อินทสระ (2516 : จ-ฉ) กล่าวว่า จริยธรรม หมายถึง ความประพฤติ การกระทำ และความคิดที่ถูกต้องเหมาะสม การทำหน้าที่ของตนอย่างถูกต้องสมบูรณ์ เว้นสิ่งที่ควรเว้น กระทำสิ่งที่ควรกระทำ ด้วยความฉลาด รอบคอบ รู้เหตุรู้ผล ถูกต้องตามกาลเทศะ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2520 : 3-4) ได้ให้ความหมายของจริยธรรม ว่าหมายถึงลักษณะทางสังคมหลายลักษณะของมนุษย์และมีขอบเขตรวมถึงพฤติกรรมทางสังคมประเภทต่าง ๆ ด้วยลักษณะและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม จะมีคุณสมบัติประเภทใดประเภทหนึ่งในสองประเภท คือ เป็นลักษณะที่สังคมต้องการให้มียู่ในสมาชิกของสังคมนั้น คือ เป็นพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบ ให้การสนับสนุน และผู้กระทำส่วนมากเกิดความพอใจว่า การกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม ส่วนอีกประเภทหนึ่ง คือ ลักษณะที่สังคมไม่ต้องการให้มียู่ในสมาชิกของสังคม เป็นการกระทำที่สังคมลงโทษพยายามกำจัด และผู้กระทำพฤติกรรมนั้นส่วนมากรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและไม่ควร ฉะนั้นผู้ที่มีจริยธรรมสูง คือ ผู้ที่มีลักษณะและพฤติกรรมประเภทแรกมาก ประเภทหลังน้อย

พนัส หันนาคินท์ (2520 : 44) ได้ให้ความหมายของ จริยธรรม ว่าเป็นการประพฤติ อันดีปฏิบัติต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและสังคม ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง เกษมสุขขึ้นใน สังคมและสมาชิกสังคม

สาโรช บัวศรี (2522 : 18) ได้ให้ความหมายว่า จริยธรรมคือ แนวทางในการประพฤติ เพื่อยุติกันได้อย่างร่มเย็นในสังคม

ระวี ภาวิไล (2522 : 2) ให้ความหมายจริยธรรมว่า เป็นแนวทางความประพฤติและ ปฏิบัติเพื่อบรรลุถึงสภาพชีวิตอันทรงคุณค่าพึงประสงค์

อำนาจ ทะพิงค์แก และชยันต์ วรรณะภูติ (2522 : 191-192) ให้ความหมายและ ลักษณะของจริยธรรมไว้ว่า จริยธรรมเป็นกลไกอันหนึ่งของสังคมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของ คนในสังคม จริยธรรมในฐานะเป็นกลไกของสังคม จึงทำหน้าที่เป็นบรรทัดฐานของความ ประพฤติเป็นสิ่งที่กำหนดว่าอะไรควรประพฤติปฏิบัติ จริยธรรมในความหมายนี้จึงคล้ายคลึงกับค่านิยมหรือระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย แต่แตกต่างกับค่านิยมในส่วนที่ว่าจริยธรรมนั้นเป็นเรื่อง ของสิ่งที่ควรประพฤติปฏิบัติเพื่อให้เกิดความดีและความถูกต้องในสังคม มีจุดมุ่งหมายปลายทางอยู่ที่คุณงามความดีและสังคมโดยส่วนรวม ส่วนค่านิยมนั้นเป็นเพียงสิ่งที่คนนิยมปฏิบัติ หากได้มีเงื่อนไขว่าจะต้องเกิดความดีให้แก่สังคมด้วยไม่ จริยธรรมนี้ยังแตกต่างไปจากข้อบังคับหรือ กฎในแง่ที่ว่าระเบียบข้อบังคับและกฎหมายมีข้อห้ามและมีบทลงโทษทางพฤติกรรมสำหรับผู้ฝ่าฝืน แต่จริยธรรมไม่มีข้อห้ามหรือบทลงโทษ ถ้าจะมีก็เป็นบทลงโทษ “ทางใจ” สำหรับผู้ฝ่าฝืนทำ นั้น

สงบ ลักษณะ (2526 : 48) กล่าวว่า จริยธรรมมีความหมายในสองส่วน ส่วนหนึ่งหมายถึง ค่านิยมที่เป็นคุณลักษณะภายในจิตอันจะคอยชักจูง กระตุ้นให้บุคคลเกิดความโน้มเอียงที่จะ ประพฤติปฏิบัติไปในทางที่ดีงามต่าง ๆ ตามค่านิยมจริยธรรมนั้น อีกส่วนหนึ่ง หมายถึง การ กระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ได้สอดคล้องกับมาตรฐานของความดีความงามทั้งปวงที่สังคมกำหนด และยอมรับต้องการ

ราชบัณฑิตยสถาน (2530 : 217) ให้ความหมายว่า จริยธรรม หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อ ประพฤติประปฏิบัติ ศีลธรรม หรือกฎศีลธรรม

พิพัฒน์ ปิ่นจินดา (2531 : 11) กล่าวว่า จริยธรรม หมายถึง มาตรฐานความประพฤติ ปฏิบัติ ความนึกคิด และความดีงามของคน ซึ่งมีประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ทำให้อยู่ร่วมกัน อย่างมีความสุข

ภูิด (ทิพาพร ลิขิตกุล. 2544 : 10 ; อ้างอิงมาจาก Good. 1945 : 373) ให้ความหมาย จริยธรรมว่า หมายถึง การปรับพฤติกรรมให้เข้ากับกฎเกณฑ์หรือมาตรฐานของความประพฤติที่ ถูกต้องหรือดีงาม

เพียเจท์ (อนุกุล มโนชัย. 2536 : 18 ; อ้างอิงมาจาก Piaget. 1960 : 1) ให้ความเห็นไว้ว่า จริยธรรมเป็นลักษณะประสบการณ์ของมนุษย์และหน้าที่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ในการให้ความร่วมมือเกี่ยวกับการจัดเตรียมทางสังคมในเรื่องความสนใจและอนามัยบุคคล ความสัมพันธ์ร่วมกันในรูปของการกระทำและสิทธิ

โคลเบอร์ก (ท่อมเวลา ดวงประเสริฐ. 2540 : 9 ; อ้างอิงมาจาก Kohlberg. 1976 : 6) ให้ความเห็นว่า จริยธรรมมีพื้นฐานของความยุติธรรม ถือเอาการกระจายสิทธิและหน้าที่อย่างเท่าเทียม โดยมีได้หมายถึงกฎเกณฑ์ที่บังคับทั่วไป แต่เป็นกฎเกณฑ์ที่มีความเป็นสากลที่คนส่วนใหญ่รับไว้ในทุกสถานการณ์ ไม่มีการขัดแย้ง เป็นอุดมคติ ดังนั้นพันธะทางจริยธรรมจึงเป็นการเคารพต่อสิทธิข้อเรียกร้องของบุคคลอย่างเสมอภาค

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า จริยธรรม หมายถึง แนวทางการประพฤติปฏิบัติตนให้มีวิถีชีวิตที่ดีงาม ตามมาตรฐานของสังคมเพื่อความสงบสุขของสังคม

องค์ประกอบทางจริยธรรม

องค์ประกอบทางจริยธรรมได้มีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน ดังนี้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2520 : 4-6) ได้แบ่งองค์ประกอบทางจริยธรรมเป็น 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง การมีความรู้ในสังคมของตนเองนั้นถือว่าการกระทำชนิดใดดีควรกระทำ และการกระทำชนิดใดควรงดเว้น ลักษณะและพฤติกรรมประเภทใดเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมมากนักน้อยเพียงใด เท่ากับเป็นกฎ ระเบียบ ข้อห้าม ข้อควรปฏิบัติทางสังคมและศาสนาที่เด็กต้องการเรียนรู้ในฐานะสมาชิกคนหนึ่งของสังคม

2. ทศนคติเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่าง ๆ ว่าตนชอบหรือไม่ชอบลักษณะนั้น ๆ เพียงใด สอดคล้องกับค่านิยมหรือแตกต่างไปก็ได้ ทศนคติเชิงจริยธรรมมีความหมายกว้างขวางกว่าความรู้เชิงจริยธรรม เพราะรวมเอาความรู้และความรู้สึกในเรื่องนั้น ๆ ไว้ด้วย

3. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งสถานการณ์นั้น ๆ เหตุผลดังกล่าวช่วยให้ทราบเหตุจูงใจหรือแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล ซึ่งการกระทำบางอย่างอาจขัดกับความรู้สึกของบุคคลส่วนใหญ่ ทั้งนี้ขึ้นกับเหตุผลและสถานการณ์เป็นสำคัญ

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงถึงพฤติกรรมที่สังคมนิยมชม

ชอบ หรือดเว้นการแสดงที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์หรือค่านิยมในสังคมนั้น พฤติกรรมที่สังคมยอมรับ เช่น การให้ทาน การเสียสละเพื่อส่วนรวม ซื่อตรง ซื่อสัตย์ ไม่เอาเปรียบผู้อื่น เป็นต้น และในทางตรงข้าม เป็นพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ ควรดเว้น

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2523 : 3) ตามโครงการวิจัยการศึกษาจริยธรรม ไทย ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของจริยธรรม มี 3 ประการ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Moral Resoning) ได้แก่ ความเข้าใจเหตุผลของความถูกต้องดีงาม โดยระบบการคิด

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Moral Attitude and Belief) ได้แก่ ความพึงพอใจ ศรัทธา เลื่อมใส เกิดความนิยมยินดีที่จะรับจริยธรรมขึ้นมาเป็นแนวปฏิบัติ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรมที่แสดงออก (Moral Conduct) คือ พฤติกรรมการกระทำที่บุคคลตัดสินใจกระทำถูกหรือกระทำผิดในสถานการณ์แวดล้อมต่าง ๆ กัน

จันทน์ ทุมโฆสิต (2534 : 11) ได้สรุปองค์ประกอบของจริยธรรม ไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบทางปัญญา (Cognition) หรือ ส่วนประกอบของความรู้ (Moral Resoning) หรือ มิตินความรู้ (Knowledge) หรือความคิดทางจริยธรรม (Moral Thought)

2. องค์ประกอบทางอารมณ์ (Affection) หรือส่วนประกอบของอารมณ์ความรู้สึก (Moral Attitude and Belief) หรือ มิตินของความรู้สึก (Feeling) หรือความรู้สึกทางจริยธรรม (Moral Feeling)

3. องค์ประกอบทางพฤติกรรม (Behavior) หรือส่วนประกอบทางด้านพฤติกรรมและการแสดงออก (Moral Conduct) หรือ มิตินด้านความประพฤติ (Conduct) หรือพฤติกรรมทางจริยธรรม (Moral Behavior)

ประภาศรี สีหอำไพ (2540 : 48) ได้อธิบายเกี่ยวกับองค์ประกอบของจริยธรรมว่า จริยธรรมเป็นเครื่องกำหนดหลักปฏิบัติในการดำรงชีวิต เป็นแนวทางให้อยู่ร่วมกันอย่างสงบเรียบร้อย ประกอบด้วยองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. ระเบียบวินัย (discipline) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง สังคมที่ขาดกฎเกณฑ์ทุกคนสามารถทำทุกอย่างได้ตามอำเภอใจ ย่อมเดือดร้อนระส่ำระสาย ขาดผู้นำผู้ตาม ขาดระบบที่กระชับความเข้าใจที่เป็นแบบแผนให้อยึดถือปฏิบัติ การหย่อนระเบียบวินัยทำให้เกิดการละเมิดสิทธิและหน้าที่ตามบทบาทของแต่ละบุคคลชาติใดไร้ระเบียบวินัยย่อมยากที่จะพัฒนาไปได้ทัดเทียมชาติอื่น จึงควรประพฤติตามจารีตประเพณีของสังคม

2. สังคม (society) การรวมกลุ่มกันประกอบกิจกรรมอย่างมีระเบียบแบบแผน เป็นกลุ่มคนที่ขยายวงกว้าง เรียกว่า สังคม ก่อให้เกิดขนบธรรมเนียมที่ดีงาม มีวัฒนธรรมอันเป็นความมีระเบียบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

3. อิสระเสรี (autonomy) ความมีสำนึกในมโนธรรมที่พัฒนาเป็นลำดับ ก่อให้เกิดความอิสระ สามารถดำรงชีวิตตามสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการศึกษา และประสบการณ์ในชีวิต มีความสุขอยู่ในระเบียบวินัยและสังคมของตน เป็นค่านิยมสูงสุดที่คนได้รับการขัดเกลาแล้ว สามารถบำเพ็ญตนตามเสรีภาพเฉพาะตนได้อย่างอิสระ สามารถปกครองตนเองและชักนำตนเองได้ อยู่ในทำนองคลองธรรม

องค์ประกอบทางจริยธรรม จึงหมายถึง สิ่งที่เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของจริยธรรม อันได้แก่ ความคิด อารมณ์ และการกระทำ

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory)

ทฤษฎีนี้ได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ ซึ่งเชื่อว่าบุคลิกภาพของบุคคลมีพื้นฐานมาจากส่วนประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ อิด (Id) อีโก้ (Ego) และซูเปอร์อีโก้ (Super Ego)

พัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลตามแนวทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ถือว่า ซูเปอร์อีโก้เป็นส่วนสำคัญ เพราะซูเปอร์อีโก้เป็นส่วนของมโนธรรม ถือหลักประพฤติปฏิบัติอันเป็นที่นิยมกันในสังคมหนึ่ง ๆ เป็นส่วนที่เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม มิได้ติดมาแต่กำเนิด ซูเปอร์อีโก้จะเข้ามามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล เห็นได้ชัดเมื่ออายุประมาณห้าขวบ เด็กจะพัฒนาบุคลิกลักษณะ ค่านิยม มาตรฐานจริยธรรมของสังคมจากบิดา มารดา และบุคคลใกล้ชิด โดยกระบวนการเลียนแบบ (Identification) และยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคมมาเป็นหลักปฏิบัติของตนโดยอัตโนมัติ เมื่อบุคคลมีจริยธรรมเกิดขึ้นในจิตใจแล้ว ย่อมเปรียบเสมือนมีเครื่องมือคอยควบคุมความประพฤติของบุคคลให้อยู่ในกฎเกณฑ์ของสังคม เมื่อใดที่ตนมีความต้องการหรือพฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องกับค่านิยม กฎเกณฑ์ หรือมาตรฐานจริยธรรมที่ตนยึดถือและยอมรับอยู่ ซูเปอร์อีโก้ก็จะกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกขัดแย้งในใจ แม้การกระทำนั้นจะไม่มีใครเห็น บุคคลนั้นก็เกิดความละอายใจ ไม่สบายใจ ซึ่งเป็นลักษณะของการลงโทษตนเอง ทำให้บุคคลนั้นระงับหรือละเว้นการกระทำที่ไม่ถูก ไม่ดี ไม่ควร โดยไม่จำเป็นต้องมีการควบคุมจากบุคคลอื่น ซึ่งหมายถึงบุคคลนั้นได้เกิดคุณธรรม หรือจริยธรรมขึ้นภายในใจของตนเอง รู้ว่าพฤติกรรมใดควรทำและไม่ควรทำ นับได้ว่าบุคคลนั้นมีพัฒนาการทางจริยธรรมเกิดขึ้น (วรวิทย์ พิงวิวัฒน์นิกุล. 2540 : 47-48 ; อ้างอิงมาจาก Freud. 1949 : 358)

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)

ผู้นำคนสำคัญของทฤษฎีนี้คือแบนดูรา (เกศศิริ บุญญะอดิชาติ. 2541 : 38 อ้างอิงมาจาก Bandura. 1977 : 6) ซึ่งทฤษฎีนี้เชื่อว่า พัฒนาการทางจริยธรรมเป็นพัฒนาการของจิตใจ

และพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมตามกฎหมาย เกณฑ์ทางศีลธรรมของสังคม โดยมีแรงขับพื้นฐานจากความต้องการทางชีวภาพ การตอบสนอง ต่อรางวัล และการหลีกเลี่ยงการลงโทษจากสังคมแบบดูราเชื่อว่า สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมของมนุษย์ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมกับมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กันและประสบการณ์ที่ได้รับ จากการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ และมีผลต่อการตัดสินใจเลือกพฤติกรรมใน ครั้งต่อไป ซึ่งการเรียนรู้อาจเกิดจากประสบการณ์โดยตรงหรือสังเกตจากตัวแบบ จากทฤษฎี การเรียนรู้ทางสังคมจะเห็นว่าประกอบด้วยองค์ประกอบ ดังนี้

1. สิ่งการเรียนรู้ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ของตัวมนุษย์ ทั้งความสัมพันธ์ของ เหตุการณ์ และพฤติกรรมกับผลต่อพฤติกรรมทำให้มนุษย์สามารถคาดหวังผลที่จะเกิดตามมา ของเหตุการณ์ หรือพฤติกรรมนั้น ๆ ได้ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อการตัดสินใจของมนุษย์ที่ จะแสดงหรือไม่แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ เกิดเป็นความเชื่อ เพื่อเป็นแนวทางในการแสดง พฤติกรรม

2. วิธีการเรียนรู้ อาจเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงและการสังเกตบุคคลที่มี ประสบการณ์มาก หรือช่างสังเกต จะเป็นบุคคลที่มีโอกาสการเรียนรู้สูง และประสบการณ์ หรือเหตุการณ์ที่แตกต่างกันทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้หลากหลายขึ้น

3. ความเชื่อ เมื่อผ่านประสบการณ์หรือการสังเกต มนุษย์จะยอมรับในรูปแบบของ ความเชื่อ ซึ่งความเชื่อจะเป็นองค์ประกอบที่เป็นแนวทางการตัดสินใจที่จะแสดง หรือไม่แสดง พฤติกรรมความเชื่อของแต่ละบุคคล อาจเป็นความจริงหรือไม่ก็ได้

4. การควบคุมพฤติกรรมด้านความคิด (Cognitive Control) เมื่อบุคคลแสดง พฤติกรรมใด บุคคลนั้นสามารถนำประสบการณ์ ความเชื่อ เป็นแนวทางการนำมาวิเคราะห์ ผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้น และเลือกแสดงพฤติกรรมที่เกิดผลที่ตนเองคาดหวังหรือต้องการ ในการ ใช้วิจารณ์ญาณในการเลือกแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ

5. จริยธรรมเป็นกฎเกณฑ์สำหรับประเมินพฤติกรรมว่าดีหรือไม่ ถึงแม้มนุษย์จะใช้ ความคิดวิเคราะห์และเลือกพฤติกรรมที่ตนตัดสินใจจะกระทำแล้ว มนุษย์ยังต้องเปรียบเทียบ พฤติกรรมที่คาดว่าจะแสดงนั้นกับกฎเกณฑ์การสังคมที่ตนอยู่ว่าจะเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือไม่

6. การบังคับตนเอง (Self Regulation) การเรียนรู้กฎเกณฑ์ในการประเมินพฤติกรรม ทำให้สามารถประเมินพฤติกรรมผู้อื่นและตนเองได้ และประเมินปฏิกิริยาตอบสนองต่อ พฤติกรรมนั้นได้ ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่ตนได้เลือกแล้วหลังการประเมินตามกฎเกณฑ์ ของพฤติกรรม

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจท์

เพียเจท์ เป็นผู้ริเริ่มทางความคิดว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์นั้นย่อมขึ้นอยู่กับความฉลาดในการที่จะรับรู้กฎเกณฑ์และลักษณะต่าง ๆ ทางสังคม พัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลนั้น เพียเจท์ได้แบ่งขั้นของการพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์เป็น 3 ขั้น คือ

1. ขั้นก่อนจริยธรรม เริ่มตั้งแต่แรกเกิดจนถึงสองขวบ เด็กในขั้นนี้ยังไม่มีความสามารถในการรับรู้สิ่งแวดล้อมอย่างละเอียด แต่มีความอยากความต้องการทางกายซึ่งต้องการที่จะได้รับการบำบัด โดยไม่คำนึงถึงกาลเทศะใด ๆ ทั้งสิ้น เมื่อเด็กมีความสามารถทางการพูด ก็ จะเริ่มรับรู้สภาพแวดล้อมและบทบาทของตนเองต่อบุคคลอื่น

2. ขั้นยึดคำสั่ง อายุ 2-8 ปี เด็กจะมีความเกรงกลัวผู้ใหญ่และเห็นว่าคำสั่งของผู้ใหญ่ คือ ประกาติที่ตนต้องทำตาม

3. ขั้นยึดหลักแห่งตน จะอยู่ในช่วงอายุ 8-10 ปี เพียเจท์เชื่อว่า เกิดขึ้นจากการพัฒนาทางสติปัญญาและประสบการณ์ในการมีบทบาทในกลุ่มเพื่อนเด็กด้วยกัน ความเกรงกลัวอำนาจภายนอก จะกลายเป็นหลักภายในจิตใจของเด็กเกี่ยวกับความยุติธรรม หมายถึง การแลกเปลี่ยนกันและความเท่าเทียมกันของบุคคล ในช่วงอายุ 8-10 ปี เด็กที่อยู่ในสภาพสังคมปกติจะบรรลุถึงขั้นที่ 3 แต่อาจจะมีเด็กบางคนพัฒนาช้ากว่านี้ หรือในบางกรณีพัฒนาการคงหยุดชะงักอยู่ในขั้นที่ 2 เนื่องด้วยการบีบบังคับอย่างผิดปกติของผู้เลี้ยงดูหรือสังคม หรือเกิดจากการขาดประสบการณ์ในกลุ่มเพื่อนก็ได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบจิณิก. 2520 : 40-41)

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

โคลเบอร์กได้ศึกษาจริยธรรมตามแนวทฤษฎีของเพียเจท์ และพบว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์นั้น มิได้บรรลุสมบูรณ์ในบุคคลอายุ 10 ปี เป็นส่วนมาก แต่มนุษย์ในสภาพปกติจะมีพัฒนาการทางจริยธรรมอีกหลายขั้นตอน จากอายุ 11 ปี ถึง 25 ปี

โคลเบอร์กเชื่อว่า การบรรลุวุฒิภาวะเชิงจริยธรรมของบุคคลนั้น จะแสดงออกในทางการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมได้อย่างเด่นชัดที่สุด โคลเบอร์กได้ศึกษาพัฒนาการทางจริยธรรมของเยาวชนอเมริกัน อายุ 10 ถึง 16 ปี เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งระหว่างความต้องการส่วนบุคคลและกฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือสังคม โดยแบ่งจริยธรรมออกเป็น 3 ระดับ 6 ขั้น ดังนี้

ระดับที่ 1 ระดับก่อนมีจริยธรรม หรือ ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Pre-Conventional Level) ระดับนี้บุคคลจะตอบสนองต่อกฎเกณฑ์ซึ่งผู้มีอำนาจทางกายเหนือตนเองกำหนดขึ้น บุคคลจะ

ตัดสินใจเลือกแสดงพฤติกรรมที่ก่อประโยชน์แก่ตนเอง โดยไม่คำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้อื่น ระดับนี้พบได้ในเด็กอายุ 2-10 ปี แบ่งออกเป็น 2 ชั้น คือ

ชั้นที่ 1 ใช้หลักการเชื่อฟังเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ (The Punishment and Obedience Orientation) เด็กเล็กอายุต่ำกว่า 7 ขวบ ชอบใช้หลักการหลีกเลี่ยงมิให้รับโทษ เป็นเหตุผลในการกระทำหรือเลือกกระทำในทางที่จะเกิดประโยชน์แก่ตนเองมากกว่า แต่เนื่องจากเด็กเล็กนี้ยังเป็นบุคคลที่ต้องพึ่งพาและอยู่ในอำนาจของผู้ใหญ่ จึงมีความจำเป็นต้องเชื่อฟังคำสั่งเด็กในระยะนี้เข้าใจคำว่า ความดี ไปในความหมายว่า คือ สิ่งที่ทำแล้วไม่ถูกลงโทษ เช่น เด็กยอมแปรงฟันหลังอาหารเพราะกลัวแม่ดุ ฉะนั้นการกระทำที่ถูกต้องจึงหมายถึง การเชื่อฟังผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า เหตุผลในการกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใด ขึ้นอยู่กับการไม่ถูกลงโทษเป็นสำคัญ

ชั้นที่ 2 ใช้หลักการแสวงหารางวัลและการแลกเปลี่ยน (The Instrumental Relativist Orientation) เมื่อเด็กอายุมากขึ้นระหว่าง 7-10 ขวบ จะมีความรู้สึกว่าเป็นธรรมดาสำหรับการถูกผู้ใหญ่ดูว่าหรือเย้ยย่นตี เพื่อให้เขาทำให้ถูกหรือกระทำตนเป็นคนดี เด็กในวัย 7-10 ขวบนี้จะค่อย ๆ เห็นความสำคัญของการได้รับรางวัลหรือคำชมเชย การสัญญาว่าจะให้รางวัลจึงเป็นแรงจูงใจให้เขากระทำความดีมากกว่าการดูดำหรือขู่ว่าจะลงโทษ เช่น เด็กผู้หญิงช่วยบิดามารดาทำความสะอาดบ้าน เพื่อว่าจะได้เงินรางวัลมากขึ้น และเด็กชายจะช่วยรดน้ำต้นไม้ก็เพื่อจะได้รับคำชมเชย และเด็กในระยะนี้เริ่มรู้จักแลกเปลี่ยนกันแบบเด็ก ๆ และเริ่มมีความเข้าใจในความคิดเห็นของคนอื่น

ระดับที่ 2 ระดับมีจริยธรรมตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level) ระดับนี้บุคคลจะตอบสนองต่อความคาดหวังของครอบครัว และกลุ่มของตน บุคคลจะตัดสินใจเลือกแสดงพฤติกรรมตามกฎเกณฑ์ กฎหมายของกลุ่มชนที่ตนอยู่ร่วมด้วย โดยไม่คำนึงถึงผลที่เกิดขึ้นในขณะนั้น และผลที่จะเกิดตามมาในภายหลัง ในระดับนี้บุคคลจะรู้จักคำนึงถึงจิตใจของผู้อื่น จะประพฤติดนให้สอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของสังคม นอกจากนี้ยังพยายามที่จะสนับสนุนและดำรงไว้ซึ่งกฎเกณฑ์ของสังคมที่ตนอยู่ร่วมด้วย พบมากในวัยรุ่นอายุ 10-16 ปี ระดับนี้แบ่งออกเป็น 2 ชั้น คือ

ชั้นที่ 3 ใช้หลักการทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ (The Interpersonal Concordance of Good Boy - Nice Girl Orientation) เด็กที่เข้าสู่วัยรุ่นจะให้ความสำคัญแก่กลุ่มเพื่อนมาก เด็กในวัย 10-13 ปี ส่วนมากจะทำในสิ่งที่ตนคิดว่าคนอื่นจะเห็นด้วย เพื่อให้เป็นที่ชอบพอของเพื่อนฝูงและเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน หลักการชั้นนี้จะใช้มากกับเด็กอายุประมาณ 13 ปี

ชั้นที่ 4 ใช้หลักทำตามหน้าที่ทางสังคม (The Law and Order Orientation) ในเด็กอายุ 13-16 ปีนี้ เป็นผู้มีความรู้มีประสบการณ์มากพอที่จะทราบว่สังคมประกอบด้วยกลุ่มต่าง ๆ แต่ละกลุ่มมีกฎเกณฑ์ให้สมาชิกยึดถือบางกลุ่มมีเจ้าหน้าที่รักษากฎเกณฑ์เหล่านั้นด้วย และมีความเข้าใจหน้าที่ของตนในกลุ่มต่าง ๆ และมีความรับผิดชอบต่อกฎเกณฑ์ของกลุ่มมากพอสมควร

นอกจากนี้ยังมีความเข้าใจบทบาทของคนอื่นด้วยว่าคนนั้นมีตำแหน่งอย่างนั้นจึงปฏิบัติอย่างนั้น การกระทำที่ถูกต้องนั้นจะพิจารณาเพื่อกลุ่มเพื่อส่วนรวมด้วย

ระดับที่ 3 ระดับมีจริยธรรมเหนือกฎเกณฑ์ (Postconventional Level) หรือมีจริยธรรมของตนเอง (Autonomous or Principle Level) ระดับนี้เป็นระดับที่บุคคลตัดสินใจขัดแย้งด้วยการนำมาคิดไตร่ตรอง แล้วตัดสินใจด้วยตนเองตามค่านิยมที่ตนยึดถือ เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าสิ่งใดสำคัญมากกว่าก็จะปฏิบัติตามสิ่งนั้น โดยมีหลักการของตนเองที่ถูกต้อง ซึ่งประยุกต์จากกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคม และจริยธรรมที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ระดับนี้แบ่งออกเป็น 2 ขั้น คือ

ขั้นที่ 5 ใช้หลักการทำตามคำมั่นสัญญาและข้อตกลงของสังคม (The Social Contract Legalistic orientation) บุคคลเมื่อมีอายุ 16 ปีขึ้นไป ผู้ใช้หลักการในขั้นนี้บุคคลจะมีเหตุผลในการเลือกกระทำโดยคำนึงถึงประโยชน์ของคนหมู่มาก เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น มีการทำตามข้อตกลงหรือสัญญาไว้กับผู้อื่น สามารถควบคุมตนเองได้ ตัดสินใจที่จะกระทำการต่าง ๆ ด้วยตนเอง ไม่ถูกควบคุมจากบุคคลอื่น มีความเคารพตนเอง และมีความละเอียดถี่ถ้วนในการที่จะกระทำชั่ว และมีความภาคภูมิใจในตนเองเมื่อทำดี

ขั้นที่ 6 ใช้หลักการยึดอุดมคติสากล (The Universal Ethical Principle Orientation) พัฒนาการทางจริยธรรมในขั้นนี้จะพบในผู้ใหญ่ที่มีความเจริญทางสติปัญญาในขั้นสูงมีประสบการณ์และมีความรู้อย่างกว้างขวางเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมของตนเอง และของสังคมอื่น ๆ ในโลก บุคคลที่ใช้หลักการในขั้นนี้จะเป็นผู้ที่รับเอาความคิดเห็นที่เป็นสากลของผู้เจริญแล้ว มีสายตาหรือความคิดเห็นที่กว้างไกลกว่ากลุ่มและสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ บุคคลประเภทนี้จะมีอุดมคติหรือคุณธรรมประจำจิตใจ มีความยุติธรรม ความเสมอภาค และมีความเกรงกลัวต่อบาป เพราะมีความเชื่อในหลักสากลที่ว่า ความเลวนั้นถ้าบุคคลกระทำแล้วถึงแม้จะรอดพ้นไม่ถูกผู้ใดลงโทษ แต่โทษที่ได้รับ คือ ผู้กระทำความเลวนั้นจะมีจิตใจต่ำลง

ตาราง 1 เหตุผลเชิงจริยธรรมตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

ขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	ระดับของจริยธรรม
ขั้นที่ 1 หลักการเชื่อฟังเพื่อหลีกเลี่ยง การถูกลงโทษ (2-7 ปี) ขั้นที่ 2 หลักการแสวงหารางวัลและ การแลกเปลี่ยน (7-10 ปี)	1. ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (2-10 ปี)
ขั้นที่ 3 หลักการทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ (10-13 ปี) ขั้นที่ 4 หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม (13-16 ปี)	2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (10-16 ปี)
ขั้นที่ 5 หลักการทำตามคำมั่นสัญญา และข้อตกลงของสังคม (16 ปีขึ้นไป) ขั้นที่ 6 หลักการยึดอุดมคติสากล (ผู้ใหญ่)	3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (16 ปีขึ้นไป)

ที่มา : ทิพวรรณ ลิ้มสุชนิรันดร์. 2535 : 27

ส่วนบ่อเกิดของเหตุผลเชิงจริยธรรมนั้น โคลเบอร์กมีความเห็นว่ามาจากการพัฒนาทางความรู้ในขณะที่ยังเด็กได้มีโอกาสติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นการได้เข้ากลุ่มทางสังคมประเภทต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้มีความฉลาดได้เรียนรู้บทบาทของตนเองและของผู้อื่น อันจะช่วยให้เขาพัฒนาทางจริยธรรมในขั้นที่สูงขึ้นไปได้อย่างรวดเร็ว โคลเบอร์กเชื่อว่า การพัฒนาทางจริยธรรมนั้นมิใช่การรับความรู้จากการพร่ำสอนของผู้อื่นโดยตรง แต่เป็นการผสมผสานระหว่างความรู้เกี่ยวกับบทบาทของตนเองต่อผู้อื่น และบทบาทของผู้อื่นด้วยรวมทั้งข้อเรียกร้องและกฎเกณฑ์ของกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งอาจจะขัดแย้งกัน แต่ในขณะเดียวกันก็ผลักดันให้บุคคลพัฒนาไปตามขั้นตอนในทิศทางเดียวกันเสมอ ไม่ว่าบุคคลจะอยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใดก็ตาม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบจันก. 2520 : 42-45)

การแบ่งระดับพัฒนาการทางจริยธรรมไทยตามลักษณะโครงสร้างของวัฒนธรรมในสังคมไทยจากผลการประชุมทางวิชาการ เกี่ยวกับจริยธรรมไทยได้มีความคิดเห็นสอดคล้องกันที่จะกำหนดระดับสูงต่ำของค่านิยมจริยธรรมไว้ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2524 : 7)

ระดับที่ 1 ค่านิยมที่ยึดหลักการได้รับผลประโยชน์บางประการของตนเองเป็นใหญ่

ระดับที่ 2 ค่านิยมที่ยึดหลักการให้ผู้อื่นในสังคมแคบ ๆ ได้รับผลประโยชน์ เช่น เพื่อญาติพี่น้อง เพื่อนสนิท

ระดับที่ 3 ค่านิยมที่ยึดหลักการเพื่อผลประโยชน์ของสังคมส่วนใหญ่ เช่น ชุมชน ประเทศชาติ หรือมนุษยชาติ

ระดับที่ 4 ค่านิยมที่ยึดหลักการเพื่อความถูกต้องดีงามอันเป็นอุดมคติหรืออุดมการณ์ ในจิตใจ ทำความดีเพื่อความดี

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม เป็นพัฒนาการของบุคคลตั้งแต่ เกิดจนถึงวัยผู้ใหญ่ ซึ่งจะเป็นไปตามขั้นตอน และเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

ความหมายของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

โคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976 : 49-50) ให้ความหมายของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ว่าเป็นเหตุผลของบุคคลที่ใช้ในการตัดสินใจที่จะประพฤติปฏิบัติพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เหตุผลนี้แสดงให้เห็นเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังของการประพฤติพฤติกรรมนั้น ๆ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2524 : 2-5) ให้ความหมายของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมว่า หมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกหรือไม่เลือกกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นเครื่องแสดงมูลเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำของบุคคล การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมประเภทต่าง ๆ ตลอดจนพัฒนาการทางด้านอื่น ๆ ของบุคคล โดยเฉพาะพัฒนาการทางด้านสติปัญญา และพัฒนาการทางด้านอารมณ์ด้วย

อัญชลี เครือคำขาว (2540 : 57) ให้ความหมายของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมว่า หมายถึง เหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจหรืออยู่เบื้องหลังการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมต่าง ๆ เมื่อบุคคลใช้เหตุผลจะสามารถวินิจฉัยได้ว่าเป็นเหตุผลระดับใด

ดวงดา เครือหัว (2544 : 14) ให้ความหมายของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมว่า หมายถึง เหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจหรืออยู่เบื้องหลังการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมต่าง ๆ เมื่อบุคคลใช้เหตุผลจะสามารถวินิจฉัยได้ว่าเป็นเหตุผลระดับใด ซึ่งเหตุผลที่แสดงออกมาจะแสดงถึงพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลโดยเหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับต่ำสุดเป็นระดับที่บุคคลมีความเห็นแก่ตัวมากที่สุด และค่อย ๆ ลดความเห็นแก่ตัวลงตามลำดับขั้น เปลี่ยนเป็นเห็นแก่พวกพ้อง เห็นแก่ส่วนรวม จนในที่สุดเป็นการทำความดีเพื่อความดีโดยแท้จริง โดยไม่หวังผลตอบแทนจากการกระทำนั้น

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง เหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจเลือกกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งเหตุผลนี้แสดงให้เห็นถึงเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำนั้น ๆ

ความสำคัญของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

เป็นที่ยอมรับกันว่า ในชีวิตประจำวันของคนเราจะต้องเผชิญกับปัญหาที่ต้องขบคิด ต้องตัดสินใจอยู่ตลอดเวลา ปัญหาบางอย่างง่ายต่อการตัดสินใจ ไม่ต้องใช้ความคิดหรือใช้เวลามากนัก แต่บางปัญหามีความยุ่งยากซับซ้อนต้องใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบก่อนที่จะตัดสินใจ บุคคลที่พิจารณาสิ่งต่างๆ ด้วยเหตุผลจะสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสมก่อให้เกิดผลดีต่อตนเองและสังคม เหตุผลเชิงจริยธรรมเป็นเหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจ หรืออยู่เบื้องหลังการตัดสินใจที่จะกระทำ หรือไม่กระทำพฤติกรรมต่าง ๆ เมื่อบุคคลได้ให้เหตุผลเราสามารถวินิจฉัยตีความได้ว่าเป็นเหตุผลชั้นไหนตามทฤษฎีของโคลเบอร์ก ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับใหญ่ ๆ คือ ระดับต่ำ มีลักษณะยึดความต้องการของตนเองเป็นศูนย์กลาง ระดับกลางมีลักษณะยึดความต้องการของกลุ่มคนเป็นหลัก ระดับสูง มีลักษณะยึดความต้องการและประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก แต่ละระดับจะแบ่งแยกย่อยออกเป็นระดับละ 2 ชั้น รวมเป็นชั้นเหตุผลเชิงจริยธรรมทั้ง 6 ชั้น (พิชาญ ลำอาจศรี, 2527 : 14) เหตุผลเชิงจริยธรรมชั้นต่ำสุดเป็นชั้นที่บุคคลมีความเห็นแก่ตัวมากที่สุด และค่อย ๆ ลดความเห็นแก่ตัวลงตามลำดับขั้น เปลี่ยนเป็นเห็นแก่พวกพ้อง ในที่สุดยึดหลักอันเป็นอุดมคติสากลโดยเห็นแก่ส่วนรวมอันหมายถึงมนุษยชาติ ฉะนั้น การที่บุคคลมีเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับสูงย่อมเป็นที่ต้องการของบุคคลอื่น โคลเบอร์กจึงสนับสนุนให้มีการส่งเสริมพัฒนาการทางจริยธรรมในขั้นที่สูงขึ้น ทั้งนี้เพราะคนที่ให้เหตุผลชั้นสูง สามารถแก้ปัญหาได้ดีกว่าคนที่ให้เหตุผลในขั้นต่ำ และคนที่ให้เหตุผลชั้นสูงมีความสามารถในการคิดหรือเข้าใจหลักการที่เป็นสากล เช่น หลักของความยุติธรรมได้ดีกว่าคนที่ให้เหตุผลชั้นต่ำ (อนุกุล มโนชัย, 2536 : 27) และจากผลการวิจัยของดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบจันทึก (ดวงเดือน พันธมนาวิน และ เพ็ญแข ประจวบจันทึก, 2520 : 11) พบว่า เหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม และสามารถทำนายพฤติกรรมเชิงจริยธรรมได้

ดังนั้น การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมเป็นลักษณะหนึ่งซึ่งมีความสำคัญ และควรได้รับการส่งเสริมเพื่อช่วยในการพัฒนาจริยธรรมของบุคคล

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

เพศ

ในการศึกษาอิทธิพลของเพศที่มีต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมนั้น ได้มีผู้ทำการวิจัยไว้หลายฉบับ เช่น ทิพาพร ลิขิตกุล (2544 : 63) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับการอบรมเลี้ยงดูของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาเพศหญิงมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักศึกษาเพศชาย ส่วน มารุต คำชะอม (2525 : 67) ได้ศึกษาระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา พบว่า นักศึกษาหญิงและนักศึกษา

ชายของวิทยาลัยครูสงขลา มีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ ดวดา เครือทิวา (2544 : 59) ที่ศึกษาการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงของวิทยาลัยพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ชั้นปี

ในการศึกษาอิทธิพลของชั้นปีที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมนั้น ได้มีผู้ศึกษาไว้ดังนี้ มยุรี เหมธิไตรรัตน์ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล ระดับต้นกับนักศึกษาพยาบาลระดับวิชาชีพ พบว่า นักศึกษาพยาบาลระดับวิชาชีพ กับนักศึกษาพยาบาลระดับต้นชั้นปีที่ 2 มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน สอดคล้องกับ สุภัทรา เอื้อวงศ์ (2525 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลในสถาบัน การศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีคะแนนการใช้เหตุผล เชิงจริยธรรมสูงกว่านักศึกษาปีอื่นๆ อย่างไรก็ตามผลการวิจัยของ เอก เกิดเต็มภูมิ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาาระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย พลศึกษาอ่างทอง พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่ แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ ชาญชัย อินทรประวัตติ (2535 : 60) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความคิด เห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 4 และระดับปริญญาโท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝัง จริยธรรมไม่แตกต่างกัน

สาขาวิชา

ในการศึกษาอิทธิพลของสาขาวิชาที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมนั้น ได้มีผู้ศึกษาไว้ ดังนี้ สุรพงษ์ ชูเดช (2533 : 146) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ใน มหาวิทยาลัยกับจิตลักษณะที่สำคัญของนิสิต พบว่า นิสิตที่เรียนอยู่ในสาขาวิชาต่างกันมีการใช้ เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน โดยนิสิตจากสาขาวิชาที่ศึกษามนุษย์และสังคมมาก เช่น คณะ พฤติกรรมศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ เป็นผู้มีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านิสิตจากสาขาวิชา ที่ศึกษามนุษย์และสังคมน้อยซึ่งได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ สอดคล้อง กับงานวิจัยของ จริยา นวลนิรันดร์ (2540 : 71) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาค่านิยมทาง จริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พบว่า นักศึกษาที่เรียนในคณะวิชาต่างกันมี ค่านิยมทางจริยธรรมแตกต่างกัน โดยนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมทาง จริยธรรมต่ำกว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ นักศึกษาคณะบัญชี และนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ส่วน ทิพาพร ลิขิตกุล (2544 : 64) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับการ อบรมเลี้ยงดูของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เรียนอยู่ในคณะที่แตกต่างกัน มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน

การอบรมเลี้ยงดู

จริยธรรมของบุคคลมีความเกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเป็นอย่างมาก ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อสิ่งแวดล้อมทางพฤติกรรมของเด็กและเป็นสถาบันแรกที่ได้ให้การอบรมทางจิตใจแก่เด็กตลอดเวลา การที่เด็กจะมีอุปนิสัย มีมารยาทหรือการวางตัวอย่างไรนั้นเกิดจากการอบรมจากทางบ้านส่วนหนึ่ง ดังนั้นการที่เด็กจะมีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจนั้นขึ้นอยู่กับ การอบรมเลี้ยงดูที่ดี (บุญชู แก้วส่อง, 2522 : 14) สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก (2524 : 134) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับสุขภาพจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูแตกต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน โดยเด็กวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมาก มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่าเด็กวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนน้อย และเด็กวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมาก มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่าเด็กวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลน้อย ส่วน ชมพูนุท ศรีเสาวลักษณ์ (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการอบรมเลี้ยงดูกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลางที่ 11/7 กรุงเทพมหานคร พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ในนักเรียนที่มีอายุ 12 และ 14 ปี ส่วนงานวิจัยของ สุกฤษณ์ ข้อร่วมคิด (2537 : 40) ที่ได้ทำการศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมกับการอบรมเลี้ยงดูของนักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ 4 กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่มาจากการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพาพร ลิขิตกุล (2544 : 65) ที่ได้ทำการศึกษารื่อง การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับ การอบรมเลี้ยงดูของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน เช่นเดียวกับดวงพร พิณรุักษ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมและความรู้สึกผิดชอบของเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด กรุงเทพมหานคร พบว่า เด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด กรุงเทพมหานคร ที่ได้รับการเลี้ยงดูแตกต่างกัน มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้ คือ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ลักษณะของแบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูล และการจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า ปีการศึกษา 2546 จำนวนทั้งสิ้น 6,624 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า ปีการศึกษา 2546 โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางยามาเน่ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 284 ; อ้างอิงมาจาก Yamane. 1967 : 886 - 887) ได้กลุ่มตัวอย่าง 377 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำแนกตามสาขาวิชา ดังแสดงในตาราง 2 และตาราง 3 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	คณะ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
สังคมศาสตร์ - มนุษยศาสตร์	มนุษยศาสตร์	1,432	81
	สังคมศาสตร์	1,605	86
	ศึกษาศาสตร์	1,009	52
	ศิลปกรรมศาสตร์	833	47
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	ทันตแพทยศาสตร์	143	25
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาศาสตร์	1,602	86
รวม		6,624	377

ตาราง 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรอิสระที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระที่ศึกษา	จำนวน (คน) n = 377	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	149	39.52
หญิง	228	60.48
2. ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	80	21.22
ชั้นปีที่ 2	116	30.77
ชั้นปีที่ 3	106	28.12
ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า	75	19.89
3. สาขาวิชา		
สังคมศาสตร์ - มนุษยศาสตร์	266	70.56
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	25	6.63
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	86	22.81
4. การอบรมเลี้ยงดู		
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	345	91.51
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม	22	5.84
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	10	2.65

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนิสิตทั้ง 4 ด้าน คือ ความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเอง ความซื่อสัตย์ ความอดทน

2. ศึกษาลักษณะของแบบสอบถามจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตของ ทุ้มเวลา ดวงประเสริฐ (2540 : 65-76) จวดา เครือทิวา (2544 : 70-82) และทิพาพร ลิขิตกุล (2544 : 71- 74) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามเพื่อการวิจัย

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว นำเสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโท ตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนของการใช้ภาษา ก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

4. นำแบบสอบถามดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความชัดเจนของภาษาในข้อคำถาม แล้วนำเสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อพิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้ง

5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงสมบูรณ์แล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.81

ลักษณะของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยแบ่งแบบสอบถามการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งลักษณะของข้อคำถามเป็นการสมมุติสถานการณ์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถประสบในชีวิตประจำวัน และเป็นสถานการณ์ที่ต้องอาศัยการตัดสินใจของผู้ตอบซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมทั้ง 4 ด้านที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา จำนวน 28 ข้อ ประกอบด้วย

1. ด้านความรับผิดชอบ มีข้อคำถาม 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4,6,9,13,18,20,26
2. ด้านความมีวินัยในตนเอง มีข้อคำถาม 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2,3,14,16,19,21,27
3. ด้านความซื่อสัตย์ มีข้อคำถาม 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1,7,11,15,17,23,25
4. ด้านความอดทน มีข้อคำถาม 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 5,8,10,12,22,24,28

แบบสอบถามการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในแต่ละข้อคำถามมีตัวเลือก 6 ตัวเลือก ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดให้ตรงกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมทั้ง 6 ชั้น ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- ให้คะแนน 1 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่ 1
ใช้หลักการเชื่อฟังเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ
- ให้คะแนน 2 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่ 2
ใช้หลักการแสวงหารางวัลและการแลกเปลี่ยน
- ให้คะแนน 3 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่ 3
ใช้หลักการทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ

ให้คะแนน 4 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่ 4

ใช้หลักทำตามหน้าที่ทางสังคม

ให้คะแนน 5 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่ 5

ใช้หลักการทำตามคำมั่นสัญญาและข้อตกลงของสังคม

ให้คะแนน 6 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่ 6

ใช้หลักการยึดอุดมคติสากล

เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย ผู้วิจัยกำหนดดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.83 หมายถึง ผู้ตอบมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

อยู่ในขั้นที่ 1

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.84 - 2.66 หมายถึง ผู้ตอบมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

อยู่ในขั้นที่ 2

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.67 - 3.49 หมายถึง ผู้ตอบมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

อยู่ในขั้นที่ 3

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.32 หมายถึง ผู้ตอบมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

อยู่ในขั้นที่ 4

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.33 - 5.15 หมายถึง ผู้ตอบมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

อยู่ในขั้นที่ 5

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 5.16 - 6.00 หมายถึง ผู้ตอบมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

อยู่ในขั้นที่ 6

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังสำนักงานเลขานุการคณะแต่ละคณะเพื่อขอความร่วมมือในการดำเนินการแจกแบบสอบถาม จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

2. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้อง และนำคำตอบที่ได้มาตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. นำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ
2. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม เพศ วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบที (t - test) สำหรับตัวแปรชั้นปี สาขาวิชา การอบรมเลี้ยงดูใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) (Ferguson. 1981 : 49)
 - 1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson. 1981 : 68)
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161)
3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน
 - 3.1 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบที (t - test for Independent Groups) (Ferguson. 1981 :182)
 - 3.2 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way Analysis of Variance) (Ferguson. 1981 : 261) และในกรณีที่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') (Ferguson. 1981 : 308)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
p	แทน	ความน่าจะเป็นที่สถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยการคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม เพศ โดยการทดสอบที ส่วนตัวแปรชั้นปี สาขาวิชา และการอบรมเลี้ยงดู ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ดังแสดงในตาราง 4 - 12

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม
 ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม

การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	n = 377		ชั้นที่
	$\bar{X}$	SD	
ด้านความรับผิดชอบ	4.63	0.68	5
ด้านความมีวินัยในตนเอง	4.46	0.68	5
ด้านความซื่อสัตย์	4.50	0.66	5
ด้านความอดทน	4.73	0.71	5
รวม	4.58	0.54	5

จากตาราง 4 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้เหตุผลเชิง
 จริยธรรม โดยรวมอยู่ในชั้นที่ 5 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 5 ในทุกด้าน

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ
นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความรับผิดชอบ เป็นรายข้อ

ข้อ	การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ	n = 377		ชั้นที่
		$\bar{X}$	SD	
4	วันหนึ่งองค์การนิสิต จัดให้มีการพัฒนามหาวิทยาลัยและได้เชิญชวนนิสิตมาร่วมงานโดยพร้อมเพรียงกัน ปรากฏว่าวันนั้นมีฝนตกปรอย ๆ แต่เพียงดาวซึ่งเป็นนิสิตปี 4 ก็มาร่วมพัฒนาตลอดวัน ถ้าท่านเป็นเพียงดาว ท่านมีเหตุผลอย่างไรที่มาร่วมพัฒนามหาวิทยาลัย.....	4.16	1.24	4
6	รัชนี้ขับรถชนหญิงคนหนึ่งฟาดพื้นสลบในที่เปลี่ยวเวลากลางคืน ถ้าหากเธอขับรถหนีไปก็คงไม่มีใครรู้เห็น แต่รัชนี้ก็กลับหยุดรถพาหญิงคนนั้นไปส่งโรงพยาบาลและแจ้งให้ตำรวจทราบว่าเป็นผู้ขับรถชนหญิงคนนั้น ถ้าท่านเป็นรัชนี้ ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น.....	4.89	1.07	5
9	ริชามาเรียนแต่เช้าเป็นประจำ และมักจะมาถึงมหาวิทยาลัยเป็นคนแรก ทั้งนี้เพราะริชารู้สึกว่าการมาเรียนตั้งแต่เช้านั้น ทำให้ริชิตา.....	4.70	1.72	5
13	พรุ่งนี้เป็นวันไหว้ครู นิสิตแต่ละวิชาเอากางเขนดอกไม้มากันจัดพานดอกไม้ เพื่อใช้ในพิธีไหว้ครู ในขณะที่เพื่อนๆ กำลังช่วยกันจัดพานดอกไม้หลังเลิกเรียน นารีต้องรีบกลับบ้านทุกวัน เพราะมีหน้าที่ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านตอนเย็น แต่วันนี้ นารีไม่รีบกลับบ้านอย่างเช่นทุกวันและช่วยเพื่อนๆ จัดพานดอกไม้หลังเลิกเรียน ถ้าท่านเป็นนารี ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น.....	4.74	1.23	5
18	อาจารย์ได้มอบหมายให้วายุกับเพื่อนๆ เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยทำอุปกรณ์การสอนเพื่อส่งเข้าประกวด เมื่อถึงกำหนดนัดทำงานปรากฏว่าเพื่อนๆ ไม่มาตามที่นัดกันไว้ วายุจึงได้ทำอุปกรณ์การสอนเพียงคนเดียวจนสำเร็จเรียบร้อยทันตามเวลา ถ้าท่านเป็นวายุ ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงยอมทำงานนี้เพียงคนเดียว.....	4.54	1.40	5
20	วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เข้าใจค่อนข้างยาก นิสิตส่วนมากจึงไม่ชอบเรียน มักจะขาดเรียนเสมอ กัลยาเรียนไม่ค่อยรู้เรื่องเช่นเดียวกับนิสิตคนอื่นๆ และมักทำแบบฝึกหัดไม่ค่อยถูก แต่กัลยาก็เข้าเรียนทุกครั้ง และทำการบ้านด้วยตนเองทุกข้อ หากท่านเป็นกัลยา ทำไมท่านจึงไม่หนีเรียนตามเพื่อน.....	4.76	1.46	5
26	ทุกวันหลังจากเลิกเรียน สมถวิล มีหน้าที่ช่วยคุณแม่ทำงานบ้านและช่วยทำกับข้าวทุกวัน วันหนึ่งหลังจากเลิกเรียนแล้ว เพื่อน ๆ หลายคนชวนกันไปบ้านอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อร่วมงานฉลองวันเกิดอาจารย์ โดยอาจารย์จัดเลี้ยงอาหารและไอศกรีม ซึ่งเป็นของชอบของสมถวิลทั้งนั้น แต่สมถวิลปฏิเสธที่จะไปกับเพื่อน และรีบกลับบ้านมาช่วยคุณแม่ทำงานบ้านเช่นเคย ถ้าท่านเป็นสมถวิล ท่านมีเหตุผลอะไรในการทำเช่นนั้น.....	4.63	1.24	5
รวม		4.63	0.68	5

จากตาราง 5 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในด้านความรับผิดชอบโดยรวมอยู่ในชั้นที่ 5 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบอยู่ในชั้นที่ 5 เกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 4 ที่นิสิตมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 4

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ
นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความมีวินัยในตนเอง เป็นรายข้อ

ข้อ	การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง	n = 377		ขั้นที่
		$\bar{X}$	SD	
2	ในการเข้าแถวซื้ออาหารในโรงอาหารของมหาวิทยาลัย นิสิตได้เข้าคิวเป็นแถว ยาว คมสันซึ่งยืนอยู่ด้านหัวแถวได้เรียกให้จงจิตแทรกเข้าข้างหน้าตน แต่จงจิตไม่ยอมแทรกและได้เดินไปต่อท้ายแถว ถ้าท่านเป็นจงจิต ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น.....	4.65	1.34	5
3	ในการประชุมนิสิตครั้งหนึ่ง นับดีอนและเพื่อน ๆ นั่งอยู่หลังห้องประชุม ทำให้อยู่ห่างจากสายตาอาจารย์ นับดีอนและเพื่อน ๆ จึงเอนนิตยสารแฟชั่นขึ้นมาอ่าน และนำขนมมาแอบกินด้วย มีขวัญข้าวคนเดียวที่อยู่ในกลุ่มพยายามฟังอาจารย์พูด และไม่ยอมกินขนมที่เพื่อน ๆ ส่งให้ หากท่านเป็นขวัญข้าว ทำไมท่านจึงทำเช่นนั้น.....	4.02	1.32	4
14	ฟ้าใสเป็นนิสิตสาวที่มีหน้าตาดี รูปร่างสมส่วน แต่ไม่เคยใส่เสื้อสายเดี่ยว กระโปรงสั้น หรือชุดที่วาวหวาม เมื่อเข้าไปติดต่อหน่วยงานของมหาวิทยาลัย ถ้าท่านเป็นฟ้าใสท่านมีเหตุผลใดในการทำเช่นนั้น.....	4.70	1.60	5
16	นภาพรเดินผ่านสวนสาธารณะเห็นกันยาและเพื่อน ๆ กำลังเก็บดอกไม้กันโดยไม่สนใจป้ายประกาศ "ห้ามเก็บดอกไม้" ที่ปักอยู่ นภาพรอยากได้ดอกไม้เพื่อเป็นของขวัญวันเกิดอาจารย์ แต่ก็ไม่ยอมเก็บดอกไม้ด้วย กลับตัดสินใจไปซื้อที่ตลาด หากท่านเป็นนภาพรทำไมท่านจึงทำเช่นนั้น.....	4.87	1.36	5
19	นิรมลและเพื่อน ๆ ลงจากรถเมล์ป้ายตรงข้ามประตูโรงเรียน ห่างจากทางม้าลาย 50 เมตร เพื่อน ๆ ของนิรมลเดินข้ามถนนทันทีที่ลงจากรถ ส่วนนิรมลเดินไปข้ามถนนตรงทางม้าลาย ถ้าท่านเป็นนิรมล ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงปฏิบัติเช่นนั้น.....	3.93	1.37	4
21	การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปัจจุบัน เปิดโอกาสให้คนไม่ดี ฉวยโอกาสเข้าไปเป็น ส.ส. เมื่อมีการประชุมสภา ก็ทะเลาะกันเรื่องผลประโยชน์ ประจานกันในเรื่องส่วนตัว ทำตัวไม่ให้ประชาชน เลื่อมใส ศรัทธา แต่เอกชัย ก็ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งทุกครั้ง หากท่านเป็นเอกชัยท่านมีเหตุผลอย่างไรในการทำเช่นนั้น.....	4.61	1.36	5
27	มหาวิทยาลัยประกาศรับสมัครนิสิตผู้สนใจเข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ และอบรมการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในวันอาทิตย์ โดยผู้เข้ารับการอบรมไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ นิสิตหลายคนสนใจแต่ไม่เข้าอบรม เพราะการอบรมจัดในวันเสาร์ - อาทิตย์ ทำให้ไม่มีเวลาพักผ่อนและทำธุระส่วนตัว แต่สมศรีสมัครเข้ารับการ อบรมทั้ง 2 รุ่น ในวันเสาร์ - อาทิตย์ ถ้าท่านเป็นสมศรี ท่านมีเหตุผลอย่างไรในการทำเช่นนั้น	4.46	1.45	5
	รวม	4.46	0.68	5

จากตาราง 6 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในด้านความมีวินัยในตนเองโดยรวมอยู่ในชั้นที่ 5 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองอยู่ในชั้นที่ 5 เกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 3 และข้อ 19 ที่นิสิตมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 4

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ
นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความซื่อสัตย์ เป็นรายข้อ

ข้อ	การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์	n = 377		ชั้นที่
		$\bar{X}$	SD	
1	ในการสอบครั้งหนึ่ง อาจารย์ได้ตกลงกับนิสิตว่าในการสอบครั้งนี้จะปล่อยให้นิสิตทำข้อสอบตามลำพัง โดยอาจารย์ให้เกียรติไม่ควบคุม แต่จะให้นิสิตควบคุมตนเอง กาญจนาทำข้อสอบข้อหนึ่งไม่ได้ แต่ก็ไม่ยอมเปิดตำราหรือถามเพื่อนที่นั่งใกล้ๆ ถ้าท่านเป็นกาญจนา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงไม่ฉวยโอกาสลอกหรือถามเพื่อน.....	4.63	1.57	5
7	นิตาจำเป็นต้องซื้อของอย่างหนึ่ง แต่พ่อค้าเรียกราคาแพงกว่าปกติ เพราะรู้ว่านิตาจำเป็นต้องใช้ของสิ่งนั้น ตอนตอนเงินพ่อนั้นตอนเงินเกินมาให้ นิตาสามารถจะเก็บเงินที่ตอนเกินมาไว้กับตนเอง แต่นิตานำเงินจำนวนนั้นคืนให้คนขาย ถ้าท่านเป็นนิตาท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น.....	4.42	1.19	5
11	สุจิตรากำลังทำการฝีมือ อาจารย์กำหนดว่าต้องทำให้เสร็จในเวลา 2 ชั่วโมง และเมื่อเหลือเวลาอีกครั้งชั่วโมง เพื่อน ๆ ต่างทำเสร็จและออกไปพักรับประทานอาหารกันเกือบหมดแล้ว แต่สุจิตรายังไม่เสร็จ เพ็ญพรซึ่งเป็นเพื่อนรักกับสุจิตราและทำการฝีมือเก่ง ได้รับอาสาจะช่วยให้ ชะงัดนั้นอาจารย์ไม่อยู่ในห้อง แต่สุจิตราไม่ให้เพ็ญพรทำให้ และทำด้วยตนเองจนเสร็จ ถ้าท่านเป็นสุจิตรา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น.....	4.30	1.55	4
15	ในการสอบวัดผลปลายภาคครั้งหนึ่ง ทศพลทำข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษไม่ได้ อรรวรรณเพื่อนร่วมชั้นมีความสงสารจึงแอบส่งกระดาษคำตอบให้ลอก แต่ทศพลไม่ยอมรับและพยายามทำด้วยตนเอง ถ้าท่านเป็นทศพล ท่านมีเหตุผลอย่างไรที่ไม่ยอมรับกระดาษคำตอบของอรรวรรณ.....	3.95	1.71	4
17	จินตนามีโครงการจะไปทัศนศึกษากับเพื่อนร่วมชั้นในวันหยุดสัปดาห์หน้า และต้องการเงิน 700 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ขณะที่จินตนาเดินช้อปปิ้งกับข้าวอยู่ในตลาด บังเอิญจินตนาเห็นชายคนหนึ่งทำเงิน 500 บาท ตกจากกระเป๋าของเขา โดยไม่รู้สีกตัว จินตนาจึงเดินเข้าไปเก็บเงินนั้นแล้วนำตามไปคืนให้ หากท่านเป็นจินตนา ท่านมีเหตุผลอย่างไรในการทำเช่นนั้น.....	4.46	0.99	5
23	ขณะที่กลางชลกำลังเดินเลือกซื้อของในร้านขายของแห่งหนึ่ง บังเอิญกลางชลได้เห็นผู้ร้ายกำลังลักทรัพย์ และต่อมาผู้ร้ายถูกจับได้ ตำรวจขอร้องให้กลางชลไปเป็นพยาน กลางชลจึงไปเป็นพยานให้ ถ้าท่านเป็นกลางชล ท่านมีเหตุผลเช่นไรในการทำอย่างนั้น.....	4.77	1.26	5

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ	การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์	n = 377		ชั้นที่
		$\bar{X}$	SD	
25	มาลินีเข้าไปอ่านหนังสือในหอสมุดของมหาวิทยาลัย เมื่อกลับถึงบ้านจึงทราบว่า ได้หยิบหนังสือของหอสมุดติดมาด้วยเล่มหนึ่งโดยมิได้ตั้งใจ และหนังสือเล่มนั้นมี ภาพ และเรื่องราวที่เธอต้องการอยู่หลายเรื่อง เมื่อเธอได้ไตร่ตรองแล้วจึงได้รับ เอาหนังสือเล่มนั้นกลับคืนหอสมุดในวันรุ่งขึ้น ถ้าท่านเป็นมาลินี ท่านมีเหตุผล อย่างไรจึงนำหนังสือไปคืนหอสมุด.....	5.01	1.23	5
รวม		4.50	0.66	5

จากตาราง 7 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในด้านความซื่อสัตย์โดยรวมอยู่ในชั้นที่ 5 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์อยู่ในชั้นที่ 5 เกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 11 และข้อ 15 ที่นิสิตมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 4

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ
นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความอดทน เป็นรายข้อ

ข้อ	การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความอดทน	n = 377		ชั้นที่
		$\bar{X}$	SD	
5	ในครั้งหนึ่งแดนซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของदनัย ได้ชวนदनัยไปหาเรื่องทะเลาะวิวาทกับนิสิตต่างคณะที่มีเรื่องผิดใจกัน แต่दनัยปฏิเสธและยังได้ห้ามปรามแดนไม่ให้ไปมีเรื่องชกต่อยด้วย ถ้าท่านเป็นदनัยท่านมีเหตุผลอะไรที่ทำเช่นนั้น.....	4.42	1.25	5
8	ธงรัชได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนนักกีฬาแบดมินตัน ไปแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย ซึ่งคู่แข่งในนัดแรกของธงรัชเป็นถึงมือวางอันดับหนึ่งของรายการนี้ แต่ธงรัชก็ไม่ได้รู้สึกย่อท้อ เพียรพยายามฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ ถึงแม้จะรู้ว่าตนเองไม่สามารถเอาชนะคู่แข่งคนนี้ได้ก็ตาม ถ้าท่านเป็นธงรัชท่านมีเหตุผลอย่างไรในการทำเช่นนั้น.....	3.92	1.60	4
10	ในสถาบันการศึกษาปัจจุบันนี้ เป็นแฟชั่นที่นิสิตชอบแต่งเครื่องแบบนิสิตผิดระเบียบเป็นประจำ โดยคิดว่าเป็นการกระทำที่ทำให้ตัวเองดูดี และกลมกลืนในหมู่เพื่อน ยกเว้นไอฟนคนเดียวที่ยังคงแต่งกายสะอาดเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบของสถาบัน หากท่านเป็นไอฟนท่านทำเช่นนั้นเพราะเหตุใด.....	5.00	1.36	5
12	ปัจจุบันวัยรุ่นนิยมดูการแสดงดนตรีที่เรียกว่าคอนเสิร์ต โดยนักร้องวัยรุ่นที่แต่งกายแปลกๆ มีการจัดเวที แสงสี เร้าใจและเมื่อถูกใจก็จะกรี๊ดร้อง กรี๊ดๆ ร้องเสียงดังลั่น และมักจะหาโอกาสใกล้ชิด รวมทั้งหอมแก้มนักร้องที่ชื่นชอบโดยไม่สนใจวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมและประเพณีไทย ชนิกาก็เป็นวัยรุ่นไทยที่ชอบดูคอนเสิร์ตเหมือนกันแต่ดูด้วยอาการสนุกสนานอย่างสงบ หัวเราะยิ้มแย้ม ตบมือเมื่อถูกใจ เมื่อมีโอกาสได้ใกล้ชิดก็เพียงแต่ยิ้มทักทายและขอลายเซ็นเท่านั้น หากท่านเป็นชนิกาท่านมีเหตุผลอย่างไรในการทำเช่นนั้น.....	4.95	1.52	5
22	ผกามาตังใจจะชมภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง ปรากฏว่ามีคนเข้าคิวซื้อตั๋วเป็นแถวยาวมาก และถ้าไปต่อแถวอาจจะหมดเสียก่อน แต่ผกามาตังก็ไปเข้าคิวตามลำดับก่อนหลัง ถ้าท่านเป็นผกามาตังท่านมีเหตุผลอย่างไรในการทำเช่นนั้น.....	4.97	1.29	5
24	วศินเป็นนิสิตที่มีบุคลิกภาพไปทาง นักเลงโต แต่มีอุปนิสัย รักเพื่อนฝูง มีน้ำใจให้เพื่อนๆ และช่วยเหลือเพื่อนอย่างจริงใจ จึงทำให้เพื่อนๆ รัก เมื่อวศินมีปัญหาถูกนักเลงในท้องถิ่นรุมทำร้าย เพื่อนต่างมีความรู้สึกเจ็บร้อนแทนและพร้อมที่จะยกพวกตึกกับนักเลงท้องถิ่น แต่วศินไม่ต้องการให้เกิดเหตุการณ์เช่นนั้น ไปเจรจาสงบศึกกับนักเลงท้องถิ่นโดยยอมกราบขอโทษต่อหน้าผู้คนมากมายทั้งที่วศินไม่มีความผิดใดๆ เลย หากท่านเป็นวศินท่านมีเหตุผลอย่างไรในการทำเช่นนั้น.....	4.76	1.43	5

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ	การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความอดทน	n = 377		ชั้นที่
		$\bar{X}$	SD	
28	ธนพลเป็นนิสิต มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ประสบปัญหาทางการเงินไม่สามารถจะหาเงิน มาเป็นค่าใช้จ่ายในการเรียนได้ ทางบ้านขอร้องให้ธนพลลาออกเพราะไม่สามารถจะหาเงินมาส่งเสียได้ แต่ธนพลไม่ท้อถอย ได้ไปติดต่อกับเจ้าอาวาสวัดที่อยู่ใกล้มหาวิทยาลัย เพื่อขออาศัยในขณะที่เรียน และไปสมัครทำงานที่ปั๊มน้ำมันใกล้ ๆ มหาวิทยาลัย ในเวลาเย็นและตอนกลางคืน เพื่อหาเงินมาใช้จ่ายในการศึกษาต่อไป ถ้าท่านเป็นธนพล ท่านมีเหตุผลอย่างไรในการทำเช่นนั้น.....	5.08	1.07	5
	รวม	4.73	0.71	5

จากตาราง 8 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในด้านความอดทนโดยรวมอยู่ในชั้นที่ 5 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความอดทนอยู่ในชั้นที่ 5 เกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 8 ที่นิสิตมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 4

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ
นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามเพศ

การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	เพศชาย n = 149		เพศหญิง n = 228	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ด้านความรับผิดชอบ	4.54	0.73	4.69	0.64
ด้านความมีวินัยในตนเอง	4.37	0.75	4.52	0.63
ด้านความซื่อสัตย์	4.42	0.69	4.56	0.63
ด้านความอดทน	4.66	0.80	4.77	0.64
รวม	4.50	0.61	4.64	0.48

จากตาราง 9 แสดงว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้
เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวมอยู่ในขั้นที่ 5 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตชายและนิสิต
หญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในทุกด้านอยู่ในขั้นที่ 5

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ
นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	ชั้นปีที่ศึกษา							
	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า	
	n = 80		n = 116		n = 106		n = 75	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ด้านความรับผิดชอบ	4.47	0.77	4.63	0.69	4.76	0.59	4.62	0.66
ด้านความมีวินัยในตนเอง	4.33	0.72	4.44	0.74	4.53	0.58	4.57	0.65
ด้านความซื่อสัตย์	4.36	0.66	4.47	0.70	4.61	0.63	4.57	0.59
ด้านความอดทน	4.52	0.73	4.75	0.77	4.85	0.55	4.73	0.73
รวม	4.42	0.60	4.57	0.58	4.69	0.44	4.62	0.50

จากตาราง 10 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวมอยู่ในขั้นที่ 5 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกชั้นปีมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในทุกด้านอยู่ในขั้นที่ 5

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ
นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามสาขาวิชา

การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	สาขาวิชา					
	สังคมศาสตร์ - มนุษยศาสตร์ n = 266		วิทยาศาสตร์ สุขภาพ n = 25		วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี n = 86	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ด้านความรับผิดชอบ	4.62	0.68	4.62	0.65	4.66	0.68
ด้านความมีวินัยในตนเอง	4.44	0.69	4.68	0.71	4.47	0.64
ด้านความซื่อสัตย์	4.53	0.64	4.46	0.51	4.44	0.74
ด้านความอดทน	4.75	0.69	4.98	0.57	4.59	0.76
รวม	4.59	0.54	4.68	0.50	4.54	0.56

จากตาราง 11 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ - มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์สุขภาพ และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม โดยรวมอยู่ในขั้นที่ 5 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกสาขาวิชามีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในทุกด้านอยู่ในขั้นที่ 5

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ
นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู

การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	การอบรมเลี้ยงดู					
	แบบประชาธิปไตย		แบบใช้อำนาจควบคุม		แบบปล่อยปละละเลย	
	n = 345		n = 22		n = 10	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ด้านความรับผิดชอบ	4.66	0.67	4.27	0.73	4.54	0.61
ด้านความมีวินัยในตนเอง	4.48	0.65	4.31	1.03	4.27	0.66
ด้านความซื่อสัตย์	4.52	0.65	4.22	0.67	4.54	0.64
ด้านความอดทน	4.76	0.69	4.42	0.77	4.41	0.97
รวม	4.60	0.54	4.30	0.53	4.44	0.55

จากตาราง 12 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวมอยู่ในขั้นที่ 4 ส่วนนิสิตที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวมอยู่ในขั้นที่ 5 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านความรับผิดชอบอยู่ในขั้นที่ 5 ด้านความมีวินัยในตนเองอยู่ในขั้นที่ 5 ด้านความซื่อสัตย์อยู่ในขั้นที่ 5 และด้านความอดทนอยู่ในขั้นที่ 5

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านความรับผิดชอบอยู่ในขั้นที่ 4 ด้านความมีวินัยในตนเองอยู่ในขั้นที่ 4 ด้านความซื่อสัตย์อยู่ในขั้นที่ 4 และด้านความอดทนอยู่ในขั้นที่ 5

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบแบบปล่อยปละละเลย มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านความรับผิดชอบอยู่ในขั้นที่ 5 ด้านความมีวินัยในตนเองอยู่ในขั้นที่ 4 ด้านความซื่อสัตย์อยู่ในขั้นที่ 5 และด้านความอดทนอยู่ในขั้นที่ 5

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา ดังแสดงในตาราง 13 - 21

ตาราง 13 การเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามเพศ

การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	เพศชาย n = 149		เพศหญิง n = 228		t	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านความรับผิดชอบ	4.54	0.73	4.69	0.64	2.11	0.03
ด้านความมีวินัยในตนเอง	4.37	0.75	4.52	0.63	2.12	0.03
ด้านความซื่อสัตย์	4.42	0.69	4.56	0.63	2.06	0.04
ด้านความอดทน	4.66	0.80	4.77	0.64	1.51	0.13
รวม	4.50	0.61	4.64	0.48	2.46	0.01

จากตาราง 13 แสดงว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้
เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในด้านความรับผิดชอบ ด้านความมี
วินัยในตนเอง และด้านความซื่อสัตย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านความอดทน
พบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 การเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	3	3.897	1.299	2.808	0.039
	ภายในกลุ่ม	373	172.583	0.463		
	รวม	376	176.480			
ด้านความมีวินัยในตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3	2.736	0.912	1.966	0.119
	ภายในกลุ่ม	373	173.023	0.464		
	รวม	376	175.759			
ด้านความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	3	3.259	1.086	2.524	0.057
	ภายในกลุ่ม	373	160.550	0.430		
	รวม	376	163.809			
ด้านความอดทน	ระหว่างกลุ่ม	3	5.053	1.684	3.396	0.018
	ภายในกลุ่ม	373	185.011	0.496		
	รวม	376	190.064			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	3.379	1.126	3.883	0.009
	ภายในกลุ่ม	373	108.193	0.290		
	รวม	376	111.572			

จากตาราง 14 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ และด้านความอดทนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านความมีวินัยในตนเอง และด้านความซื่อสัตย์ พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ดังแสดงในตาราง 15 - 17

ตาราง 15 การทดสอบความแตกต่างของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า
	$\bar{X}$	4.47	4.63	4.76	4.62
ชั้นปีที่ 1	4.47			*	
ชั้นปีที่ 2	4.63				
ชั้นปีที่ 3	4.76				
ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า	4.62				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาอยู่ในชั้นปี 1 มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่างกับนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปี 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านความอดทน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า
	$\bar{X}$	4.52	4.75	4.85	4.73
ชั้นปีที่ 1	4.52			*	
ชั้นปีที่ 2	4.75				
ชั้นปีที่ 3	4.85				
ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า	4.73				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาอยู่ในชั้นปี 1 มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความอดทนต่างกับนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปี 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า
	$\bar{X}$	4.42	4.57	4.69	4.62
ชั้นปีที่ 1	4.42			*	
ชั้นปีที่ 2	4.57				
ชั้นปีที่ 3	4.69				
ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า	4.62				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาอยู่ในชั้นปี 1 มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวมต่างกับนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปี 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 18 การเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามสาขาวิชา

การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	แหล่งของ ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.121	0.060	0.128	0.880
	ภายในกลุ่ม	374	176.360	0.472		
	รวม	376	176.480			
ด้านความมีวินัยในตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	1.226	0.613	1.313	0.270
	ภายในกลุ่ม	374	174.534	0.467		
	รวม	376	175.759			
ด้านความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	2	0.525	0.262	0.601	0.549
	ภายในกลุ่ม	374	163.284	0.437		
	รวม	376	163.809			
ด้านความอดทน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.357	1.679	3.362	0.036
	ภายในกลุ่ม	374	186.707	0.499		
	รวม	376	190.064			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.404	0.202	0.679	0.508
	ภายในกลุ่ม	374	111.168	0.297		
	รวม	376	111.572			

จากตาราง 18 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชา
ต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม
ด้านความอดทนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็น
รายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe') แต่จากการทดสอบในด้านความอดทน ไม่พบว่ามีคู่ใด
แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่อาจไม่มากพอที่จะทำให้
มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชา
ต่างกันมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความอดทนไม่แตกต่างกัน

ตาราง 19 การเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู

การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	2	3.233	1.616	3.489	0.032
	ภายในกลุ่ม	374	173.248	0.463		
	รวม	376	176.480			
ด้านความมีวินัยในตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	1.017	0.509	1.089	0.338
	ภายในกลุ่ม	374	174.742	0.467		
	รวม	376	175.759			
ด้านความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	2	1.947	0.974	2.250	0.107
	ภายในกลุ่ม	374	161.862	0.433		
	รวม	376	163.809			
ด้านความอดทน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.318	1.659	3.323	0.037
	ภายในกลุ่ม	374	186.746	0.499		
	รวม	376	190.064			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.095	1.047	3.578	0.029
	ภายในกลุ่ม	374	109.478	0.293		
	รวม	376	111.572			

จากตาราง 19 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ และด้านความอดทนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านความมีวินัยในตนเอง และด้านความซื่อสัตย์ ไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ดังแสดงในตาราง 20 - 21

สำหรับด้านความอดทน เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ไม่พบว่ามีคู่ใดแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่อาจไม่มากพอที่จะทำให้มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า นิสิตที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความอดทนไม่แตกต่างกัน

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู เป็นรายคู่

การอบรมเลี้ยงดู	แบบประชาธิปไตย	แบบใช้อำนาจควบคุม	แบบปล่อยปละละเลย
$\bar{X}$	4.66	4.27	4.54
แบบประชาธิปไตย	4.66	*	
แบบใช้อำนาจควบคุม	4.27		
แบบปล่อยปละละเลย	4.54		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบ
ประชาธิปไตย มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่างกับนิสิตที่มีการอบรมเลี้ยงดู
แบบใช้อำนาจควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 21 การทดสอบความแตกต่างของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู เป็นรายคู่

การอบรมเลี้ยงดู	แบบประชาธิปไตย	แบบใช้อำนาจควบคุม	แบบปล่อยปละละเลย
$\bar{X}$	4.60	4.30	4.44
แบบประชาธิปไตย	4.60	*	
แบบใช้อำนาจควบคุม	4.30		
แบบปล่อยปละละเลย	4.44		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบ
ประชาธิปไตย มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวมต่างกับนิสิตที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้
อำนาจควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความอดทน จำแนกตาม เพศ ชั้นปี สาขาวิชา และการอบรมเลี้ยงดู

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 377 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม จำนวน 28 ข้อ แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความอดทน แบบสอบถามชุดนี้มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.81

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยการคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. เปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม เพศ โดยการทดสอบที ส่วนตัวแปรชั้นปี สาขาวิชา และการอบรมเลี้ยงดู ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปี สาขาวิชา และการอบรมเลี้ยงดู ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม โดยรวมอยู่ในชั้นที่ 5 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 5 ในทุกด้าน คือ นิสิตที่อยู่ในชั้นนี้จะมีเหตุผลในการเลือกกระทำโดยคำนึงถึงประโยชน์ของคนหมู่มาก ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น สามารถควบคุมตนเองได้ ละอายใจตนเองเมื่อทำชั่ว และมีความภาคภูมิใจในตนเองเมื่อทำดี
2. นิสิตชายและนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีวินัยในตนเอง และด้านความซื่อสัตย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านความอดทนไม่พบความแตกต่าง
3. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และ 3 มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ และด้านความอดทนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านความมีวินัยในตนเอง และด้านความซื่อสัตย์ไม่พบความแตกต่าง
4. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน
5. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่างกับนิสิตที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

อภิปรายผล

จากการศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. จากการศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม โดยรวมอยู่ในขั้นที่ 5 นิสิตที่อยู่ในขั้นนี้จะมีเหตุผลในการเลือกกระทำโดยคำนึงถึงประโยชน์ของคนหมู่มาก ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น สามารถควบคุมตนเองได้ ละอายใจตนเองเมื่อทำชั่ว และมีความภาคภูมิใจในตนเองเมื่อทำดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตที่เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายและเริ่มเข้าสู่ผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งเป็นระยะที่เกิดมีการเปลี่ยนแปลงมากมายทางร่างกาย ทำให้ในวัยนี้มีพลังมาก มีความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็น ชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ รักที่จะเรียนรู้ ติดตามข่าวสารเหตุการณ์ของบ้านเมืองจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ทำให้นิสิตรู้จักใช้ความคิดพิจารณาเหตุผลด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการเรียนรู้การใช้เหตุผลที่มากขึ้น ดังนั้นในการตัดสินใจปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ จึงเริ่มไม่เห็นด้วยกับกฎเกณฑ์ ข้อบังคับต่าง ๆ และคำนึงถึงความสำคัญและประโยชน์ของส่วนรวม ดังที่ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2537 : 77) กล่าวว่า ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย และเริ่มเข้าวัยรุ่นตอนกลาง หรือวัยผู้ใหญ่ตอนต้น เป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยเฉพาะทางด้านสติปัญญานั้น เป็นช่วงวัยที่มีพัฒนาการทางสมองสูงสุด จึงเป็นวัยที่มีความสามารถหลายอย่าง มีความสามารถในการจดจำได้ดี มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ทั้งทางรูปธรรมและนามธรรมได้ดี จึงส่งผลให้นิสิตเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่ 5 สอดคล้องกับ งานวิจัยของ จวดา เครือทิวา (2544 : 49) ได้ทำการวิจัยเรื่องการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ นักศึกษาพลศึกษา พบว่า นักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษามีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 5 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงพร พิณรุฑักษ์ (2545 : 90) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมและความรู้สึกผิดชอบของเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด กรุงเทพมหานคร พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีอายุ 16 ปี มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่ 5

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1.1 ด้านความรับผิดชอบ จากการวิจัยพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบอยู่ในขั้นที่ 5 อาจเนื่องมาจากการที่นิสิตเมื่อได้เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยแล้ว มีการเปลี่ยนระบบการเรียนการสอนซึ่งจากเดิมในระดับชั้นมัธยมจะเป็นการสอนที่อาจารย์จะคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด เมื่อเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยระบบการเรียนการสอนจะเป็นแบบส่งเสริมให้นิสิตมีอิสระทางความคิด และต้องศึกษาค้นหาด้วยตนเอง จึงทำให้นิสิตได้รู้จักการวางแผนและดำเนินงานอย่างเป็นระบบระเบียบ รวมถึงการที่

นิสิตได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและชุมชน การออกค่ายอาสาพัฒนา ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะช่วยฝึกประสบการณ์การทำงานร่วมกับคนอื่น ฝึกการคิดตัดสินใจ และความเป็นผู้นำ รวมถึงเป็นการปลูกฝังให้นิสิตรู้จักที่จะทำประโยชน์เพื่อสังคม ส่งผลให้นิสิตมีความสำนึกในบทบาทหน้าที่ของตนที่ต้องรับผิดชอบต่อสังคม ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 110-111) ได้กล่าวว่า มหาวิทยาลัยมิได้เป็นสถานที่ที่สร้างความรู้เพียงอย่างเดียว นิสิตควรกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ควรคิดถึงผู้อื่นหรือประโยชน์ของผู้อื่นมากกว่าตนเอง ดังนั้นนิสิตควรแบ่งเวลาเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะช่วยสร้างทัศนคติ บุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และการตัดสินใจ ซึ่งจะช่วยสร้างสามัญสำนึกในการทำงานกลุ่ม และรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญฤดี ขำช่อนสัตย์ (2542 : 77) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดลมีพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมอยู่ในระดับสูง

1.2 ด้านความมีวินัยในตนเอง จากการวิจัยพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองอยู่ในขั้นที่ 5 ทั้งนี้อาจเนื่องจากการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยได้ให้โอกาสนิสิตมีเสรีภาพในการดำรงชีวิต มีอิสระในการแสดงออกทางพฤติกรรมและทางความคิด และด้วยนิสิตเป็นบุคคลที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายจนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น เป็นช่วงวัยที่ต้องการการกำหนดตนเอง ต้องการอิสระที่จะคิดหรือกระทำสิ่งต่าง ๆ โดยปราศจากการบังคับหรือควบคุม ซึ่งการที่มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้นิสิตได้มีอิสระทางความคิดและการกระทำ ส่งผลให้นิสิตได้มีโอกาสที่จะควบคุมความคิดและพฤติกรรมของตนเอง ซึ่งเป็นการฝึกให้นิสิตมีความเป็นตัวของตัวเอง จะทำให้นิสิตเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าที่จะตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ดังที่ กฤษณี ภูพัฒน์ (2538 : 7) ได้กล่าวว่า ความมีวินัยในตนเองเป็นความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตนเห็นว่า มีค่าทั้งต่อตนเองและผู้อื่น การควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมนั้น เกิดจากความต้องการและความเชื่อหรืออุดมคติของตน โดยไม่ได้เกิดจากการถูกบังคับจากอำนาจภายนอก ทำนองเดียวกับงานวิจัยของ อาภา โลจายะ (2535 : 50) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลสภาการศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารพยาบาลและอาจารย์พยาบาล พบว่า นักศึกษาพยาบาลมีพฤติกรรมจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัยอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านความซื่อสัตย์ จากการวิจัยพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์อยู่ในขั้นที่ 5 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้นิสิตได้มีปฏิสัมพันธ์ทั้งกับกลุ่มเพื่อนและคณาจารย์ และโดยธรรมชาติแล้วนิสิตในวัยนี้เป็นวัยที่ชอบอยู่ร่วมกันเป็นสังคมกลุ่มเพื่อน และต้องการความไว้วางใจ

และการยอมรับจากกลุ่ม จึงต้องประพฤติปฏิบัติตัวอย่างตรงไปตรงมา มีสัจจะและความจริงใจ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน ดังที่ อำนาจ หงษา (2545 : 53) ได้กล่าวว่า การที่นิสิตมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน จะทำให้นิสิตได้รับการยอมรับและยกย่องชมเชย ตลอดทั้งการช่วยเหลือ สนับสนุนจากเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนเป็นอย่างดี ซึ่งจะทำให้นิสิตมีความรู้สึกว่าต้องมีส่วนร่วมในสังคม มีความอบอุ่นใจ ไม่รู้สึกว่าเหว มีความมั่นใจในตนเองและภาคภูมิใจที่ได้เป็นสมาชิกส่วนหนึ่งของสังคม นอกจากนี้ วรวรรธนี ราชสงฆ์ (2541 : 39) ได้กล่าวว่า จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่ได้เป็นลักษณะที่ติดตัวมาแต่กำเนิด แต่เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม และจากบุคคลที่นิสิตมีความใกล้ชิด ซึ่งได้แก่บิดา มารดา ครู อาจารย์ หรือเพื่อน ทำนองเดียวกับงานวิจัยของ สมพันธ์ อภิรักษ์ (2543 : 71) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณธรรม 7 ประการของนักศึกษาการศึกษาเอกโรงเรียนวิริยเวทย์ทางไกล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า นักศึกษามีคุณธรรมด้านซื่อสัตย์สุจริตโดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านความอดทน จากการวิจัยพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความอดทนอยู่ในขั้นที่ 5 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตที่อยู่ในวัยนี้เป็นวัยที่กำลังศึกษาเล่าเรียน อยู่ในช่วงที่กำลังสั่งสมความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตในอนาคต จึงต้องใช้ทั้งสติปัญญา ความมานะพยายาม และจิตใจที่เข้มแข็ง เพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จ ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543 : 22) ได้กล่าวว่า การที่นิสิตเห็นคุณค่าของความอดทน เช่น อดทนต่อถ้อยคำของคนที่พูดจาถูกเหี้ยมหยาม ดิเดียนบ่นว่า ถ้าอดทนระงับอารมณ์ได้ก็จะไม่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เป็นเหตุให้ต้องเจ็บตัว เสียเพื่อน หรืออาจจะทำร้ายผู้อื่นจนถึงแก่ชีวิตได้ นอกจากจะอดทนต่อคำพูด ต่อพฤติกรรมของคนที่ยั่วให้เราทำบาป อดทนต่อสภาพการณ์ที่ทำให้เกิดอารมณ์ร้อน หรือความไม่พึงพอใจ และการอดทนต่อความยากลำบากต่าง ๆ จะทำให้นิสิตมีพลังใจเข้มแข็ง สามารถฟันฝ่าอุปสรรค ไปสู่ความสำเร็จ ที่ทำให้ชีวิตก้าวหน้า รุ่งโรจน์ในอนาคตได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาภา โลจายะ (2535 : 58) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลสภากาชาดไทยตามความเห็นของผู้บริหารพยาบาลและอาจารย์พยาบาล พบว่า นักศึกษาพยาบาลมีพฤติกรรมจริยธรรมด้านความอดทนอยู่ในระดับมาก

2. จากการเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปี สาขาวิชา และการอบรมเลี้ยงดู อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 ผลการวิจัยพบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิง มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีวินัยในตนเอง และด้านความซื่อสัตย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านความอดทนไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้

อาจเนื่องมาจากโดยธรรมชาติแล้วนิสิตชายและนิสิตหญิง มีลักษณะที่แตกต่างกันทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา การรับรู้สิ่งต่าง ๆ รวมไปถึงการอบรมเลี้ยงดูระหว่างเพศชายและเพศหญิงก็มีความแตกต่างกัน ซึ่งเพศชายจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูให้มีความกล้าหาญ ความเป็นผู้นำ ได้รับอิสระมากกว่าเพศหญิง นอกจากนี้เพศชายยังเป็นเพศที่เข้มแข็ง ชอบความท้าทาย ชอบลองสิ่งใหม่ ๆ ชอบแสดงความคิดเห็นและกระทำการต่าง ๆ ด้วยตนเอง ในขณะที่เพศหญิงได้รับการเลี้ยงดูให้เป็นคนมีความอ่อนน้อมถ่อมตน มีความสุภาพ อ่อนโยน เชื่อฟัง คำสั่งสอนของบิดามารดา มีความเห็นอกเห็นใจ ดังที่ อนันต์ ศรีโสภ (2527 : 1) กล่าวว่าผู้ชายและผู้หญิงมีแนวโน้มทางจิตวิทยาที่แตกต่างกันคือ ผู้ชายมักสนใจในเรื่อง อำนาจวาสนา การทำงานให้สำเร็จ ส่วนผู้หญิงมักยึดถือประเพณี เครื่องครัดศาสนา มีระเบียบวินัยและรักความสวยงาม ด้วยเหตุดังกล่าว จึงส่งผลให้ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชายและหญิง มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่แตกต่างกัน ทำนองเดียวกับที่ ทิพาพร ลิขิตกุล (2544 : 63) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับการอบรมเลี้ยงดูของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาเพศหญิงมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักศึกษาเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับจุฬาลักษณ์ เรื่องณรงค์ ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ค่านิยมด้านจริยธรรมของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยในภาคใต้ พบว่า นิสิตนักศึกษาชายและหญิงมีค่านิยมด้านจริยธรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (จุฬาลักษณ์ เรื่องณรงค์. 2537 : 96-97) นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า ด้านความอดทน นิสิตชายและนิสิตหญิงมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากสภาพการใช้ชีวิตในสังคมปัจจุบันนี้แต่ความเร่งรีบ รวดเร็ว มีข้อมูลข่าวสารที่จะได้รับจากสื่อมากมายไม่เลือกเวลาและสถานที่ ทำให้เกิดการแข่งขันกันสูงมาก ทั้งเรื่องการเรียนรู้ การทำงาน การดำรงชีวิตในแต่ละวัน ซึ่งนิสิตไม่ว่าชายหรือหญิงต่างก็ต้องพบสภาพการณ์เหล่านี้เหมือน ๆ กัน นิสิตจึงต้องใช้ความหนักแน่นของจิตใจ เพื่อให้ยืนหยัดต่อสู้กับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ ดังที่ ขนิษฐา สาลีผล (2537 : 11) ได้กล่าวว่า ความอดทนเป็นความเข้มแข็ง ความหนักแน่นของจิตใจ ความยืนหยัดต่อสู้กับการกระทบกระทั่งของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งจะต้องมีความอดทนทั้งทางร่างกายและจิตใจ วัดได้จากความสามารถที่จะยืนหยัดต่อความเจ็บปวด ความเมื่อยล้า ความยากลำบาก และคำวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ โดยไม่แสดงอาการหวั่นไหวใด ๆ ในทำนองเดียวกับงานวิจัยของ ดวตา เครือทิวา (2544 : 59) ที่ศึกษาการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมระหว่างนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงของวิทยาลัยพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และ 3 มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ และด้านความอดทนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากด้วยคุณลักษณะเฉพาะของนิสิตแต่ละชั้นปีที่มีความแตกต่างกัน โดยนิสิตชั้นปีที่ 1 เพิ่งเข้าสู่สังคมอุดมศึกษาจึงมีความตื่นตัวกับทุก ๆ สิ่งรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมการเรียน หรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดขึ้นในมหาวิทยาลัย และอยู่ในช่วงของการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสภาพสังคมในมหาวิทยาลัย จึงยังไม่มีประสบการณ์ในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยมากนัก ซึ่งต่างจากนิสิตชั้นปีที่ 3 ซึ่งมีประสบการณ์ในการเรียน และการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นมาแล้วถึง 2 ปีกว่า ย่อมจะมีหน้าที่ และภาระงานที่อยู่ในความรับผิดชอบมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีโอกาสเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ทั้งในเรื่องของการเรียน และการใช้ชีวิต ที่เข้ามกระทบทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจมากขึ้น ซึ่งต้องใช้ความเข้มแข็งยืนหยัดต่อสู้เพื่อให้เหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านั้นผ่านพ้นไปได้ด้วยดี ดังที่ ทองเรียน อมรัชกุล (2525 : 39) กล่าวว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 มีความกลัวและตื่นตัวกับการได้เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย มีความเป็นมิตร ผูกพันกับอยู่เพื่อนและชอบรวมอยู่ในกลุ่ม มีความสุภาพ เรียบร้อย มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ต้องการเข้าใจตนเอง และแสวงหาเอกลักษณ์ของตน ในขณะที่นิสิตชั้นปีที่ 3 จะมีวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของตนเองที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะในลักษณะที่สูงมาก รวมถึงมีความคิดเห็นแตกแยกออกไปน้อย คือมีความคิดเห็นไปในทางเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ มีค่านิยมที่ใกล้เคียงกัน จึงส่งผลให้นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และ 3 มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน ทำนองเดียวกับงานวิจัยของ มยุรี เหมไธรัตน์ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลระดับต้นกับนักศึกษาพยาบาลระดับวิชาชีพ พบว่า นักศึกษาพยาบาลระดับวิชาชีพ กับนักศึกษาพยาบาลระดับต้นชั้นปีที่ 2 มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัทรา เอื้อวงศ์ ที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันการศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีคะแนนการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักศึกษาปีอื่น ๆ (สุภัทรา เอื้อวงศ์, 2525 : บทคัดย่อ) ส่วนด้านความมีวินัยในตนเอง และด้านความซื่อสัตย์ พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตอยู่ในวัยที่ใกล้เคียงกัน เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน และมีระบบการเรียนการสอนที่เหมือนกัน นอกจากนี้ นิสิตยังถือว่าเป็นผู้มีความรู้มีประสบการณ์มากพอที่จะทราบว่าสังคมประกอบด้วยกลุ่มต่าง ๆ แต่ละกลุ่มมีกฎเกณฑ์ให้สมาชิกยึดถือ ซึ่งมหาวิทยาลัยก็เป็นกลุ่มสังคมขนาดใหญ่กลุ่มหนึ่งที่มีกฎระเบียบ ข้อบังคับ อันเป็นสิ่งที่นิสิตทุกคนมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อให้เกิดความสงบสุขและมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยในมหาวิทยาลัย ดังที่ ประภาศรี สีหอำไพ (2540 : 48) กล่าวว่า ระเบียบวินัยเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง สังคมที่ขาดกฎเกณฑ์ทุกคนสามารถทำทุกอย่างได้ตามอำเภอใจ ย่อมเดือดร้อนระส่ำระสาย ขาดผู้นำ ผู้ตาม ขาดระบบที่กระชับความเข้าใจที่เป็นแบบแผนให้ยึดถือปฏิบัติ การหย่อนระเบียบวินัย ทำให้เกิดการละเมิดสิทธิและหน้าที่ตามบทบาทของแต่ละบุคคล ขาดได้ไว้ระเบียบวินัยย่อมยากที่จะพัฒนาไปได้ทัดเทียมชาติอื่น จึงควรประพฤติตาม

จาริตประเพณีของสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจจิมา วันแต่ง (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบจริยธรรมของนักศึกษาครูทายาทในกลุ่มมหาวิทยาลัย สังกัดกรมการฝึกหัดครูพบว่า การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัยของนักศึกษาครูทายาททุกชั้นปีไม่แตกต่างกัน

2.3 ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดให้นิสิตในทุกสาขาวิชาต้องเรียนวิชาพื้นฐานบังคับร่วมกัน มีหมวดวิชาศึกษาทั่วไปซึ่งเป็นวิชาที่จะทำให้นิสิตคิดแก้ปัญหาเป็นและเน้นพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมเป็นสำคัญ และการที่นิสิตได้ทำกิจกรรมร่วมกันในชั้นเรียน และได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน รวมถึงการที่นิสิตได้อยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน มีระบบการเรียนการสอนเหมือนกัน มีโอกาสทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ ร่วมกัน ทั้งที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น และฝ่ายกิจการนิสิตจัดขึ้น ในรูปของชมรมต่าง ๆ ซึ่งการทำกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ ช่วยทำให้นิสิตได้รับประสบการณ์ในการทำงานร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังที่ จิรวัดน์ วิริงกร (2542 : 3-4) กล่าวว่า การเข้าร่วมกิจกรรมจะช่วยให้นิสิตรู้จักและเข้าใจ คำว่า “บทบาท” และรู้จักการใช้บทบาทที่เหมาะสม ในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น แต่ละคนจะต้องดำรงตำแหน่งในบทบาทใดบทบาทหนึ่ง ซึ่งแต่ละบทบาทจะมีหน้าที่และความรับผิดชอบแตกต่างกันไป นิสิตจะต้องเรียนรู้และเข้าใจในบทบาทของตนเอง เพราะฉะนั้นนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมจะได้รับประสบการณ์ในส่วนนี้เป็นอย่างมาก จึงส่งผลให้นิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพาพร ลิขิตกุล (2544 : 64) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับการอบรมเลี้ยงดูของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เรียนอยู่ในคณะที่แตกต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน

2.4 ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญยิ่งของสมาชิกในครอบครัว เป็นสถาบันแรกที่สร้างบุคลิกภาพ พฤติกรรม และสติปัญญา ดังนั้นครอบครัวจึงมีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของสมาชิก ดังที่ พรทิพย์ ยุกตานนท์ (2541 : 11) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูนั้นมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา คุณธรรมและจริยธรรมของสมาชิกในครอบครัว และเป็นการนำมาซึ่งการเรียนรู้ที่ถูกต้องเหมาะสมของสมาชิกในครอบครัว และเป็นตัวหล่อหลอมพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงต่อบุคคลและสังคม ส่วน สมบัติ มาสุข (2541 : 16) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีผลต่อลักษณะทางจิตใจ และพฤติกรรม ตลอดจนศักยภาพของบุคคลใน

อนาคตอีกด้วย จากการที่สมาชิกในครอบครัวแต่ละครอบครัวได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน จึงส่งผลให้นิสิตที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกฤษณ์ ขั้วร่วมคิด (2537 : 40) ที่ได้ทำการศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมกับการอบรมเลี้ยงดูของนักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ 4 กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่มาจากการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับที่ ดวงพร พิณรุักษ์ ได้ทำการศึกษาการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมและความรู้สึกผิดชอบของเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด กรุงเทพมหานคร พบว่า เด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด กรุงเทพมหานคร ที่ได้รับการเลี้ยงดูแตกต่างกัน มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน (ดวงพร พิณรุักษ์. 2545 : บทคัดย่อ) นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่างกับนิสิตที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่เปิดโอกาสให้นิสิตสามารถที่จะคิดได้อย่างมีอิสระ และสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นของตนเองโดยได้รับการสนับสนุนจากพ่อแม่ ทำให้นิสิตมีความเป็นตัวของตัวเอง มีความคิดสร้างสรรค์ และกล้าตัดสินใจด้วยตนเอง ในขณะที่การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมจะทำให้ นิสิตไม่กล้าแสดงออกทั้งทางด้านความคิดและการกระทำ ไม่กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง เพราะถูกเลี้ยงมาให้อยู่ในกฎระเบียบที่พ่อแม่เป็นคนตั้งเอาไว้ ดังที่ สมพร สุทัศน์ย์ (2530 : 53) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมนั้นเป็นการอบรมเลี้ยงดูที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองควบคุมทั้งพฤติกรรม ความคิด ทศนคติ และคอยออกคำสั่งให้ปฏิบัติตามอยู่เสมอ ถ้าไม่ปฏิบัติตามจะถูกลงโทษ ซึ่งจะทำให้สมาชิกในครอบครัวขาดความคล่องตัว ไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง มีแนวโน้มที่จะถอยหนี มีพัฒนาการทางจริยธรรมต่ำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพาพร ลิขิตกุล (2544 : 65) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับการอบรมเลี้ยงดูของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจะมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากการวิจัยที่พบว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยรวมอยู่ในขั้นที่ 5 ซึ่งถือว่าเป็นขั้นที่สูง แต่การพัฒนาจริยธรรมให้กับนิสิตนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ และควรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทางมหาวิทยาลัยควรให้ความเอาใจใส่ ส่งเสริมและสนับสนุน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่า

1. มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อพัฒนาจริยธรรมของนิสิต เช่น การเข้าค่ายจริยธรรม การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ด้านจริยธรรม การทำบุญตักบาตร การไหว้ครู ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ จะช่วยส่งเสริมพัฒนาจริยธรรมให้นิสิตกลายเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

2. มหาวิทยาลัยควรมีการสนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์ที่สอนวิชาการทุกวิชาได้พยายามสอดแทรกเนื้อหาจริยธรรมเข้าไปในบทเรียน ซึ่งเป็นการสอนแบบบูรณาการ โดยมหาวิทยาลัยควรจัดอบรม สัมมนาวิธีการสอนแบบบูรณาการทางจริยธรรมให้แก่คณาจารย์ในสถาบัน เพื่อให้ได้แนวความคิดในการวางแผนการสอน การดำเนินการสอน การใช้สื่อประกอบ รวมไปถึงการสังเกตและประเมินผล ซึ่งการสอนลักษณะนี้จะส่งผลให้การพัฒนาจริยธรรมของนิสิตได้ผลดีมากยิ่งขึ้น

3. มหาวิทยาลัยควรให้การสนับสนุนคนที่ทำความดี ในรูปของประกาศ ยกย่องชมเชย ใบบรรดง ทูนกการศึกษา เหรียญรางวัล เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนิสิตในมหาวิทยาลัย

4. มหาวิทยาลัยควรสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม โดยการจัดบริเวณและสถานที่ให้สะอาด สงบและสวยงาม มีที่ให้พักผ่อน นั่งสมาธิหรือนั่งสนทนาธรรมะ เพื่อเป็นที่แสวงหาความสงบเมื่อว่างจากการเรียน ซึ่งจะเป็นการเอื้อต่อการบำรุงรักษาจิตใจของนิสิต

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี จึงควรมีการศึกษาในลักษณะเดียวกันนี้ในกลุ่มของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลภาพรวมของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดเป้าหมาย และแนวทางในการที่จะใช้วางแผนงานพัฒนาจริยธรรมของนิสิตต่อไป

2. ควรที่จะมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างในตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม เช่น ระดับสติปัญญา ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ภูมิสำเนา เป็นต้น

3. ควรที่จะมีการศึกษาเกี่ยวกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของภาครัฐและภาคเอกชนแห่งอื่น ๆ เพื่อให้ครอบคลุมประชากรในวงกว้างขึ้น

4. ควรจะมีการศึกษาเกี่ยวกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมให้ครบทุกช่วงวัย เช่น ในช่วงวัยเด็ก วัยรุ่น ตลอดจนวัยผู้ใหญ่ เพื่อจะได้มองเห็นภาพพัฒนาการของจริยธรรมได้อย่างชัดเจนขึ้น

5. ควรจะมีการศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตแบบต่อเนื่อง โดยเริ่มศึกษาตั้งแต่ต้นนิสิตเริ่มเข้ามาในมหาวิทยาลัย จนกระทั่งนิสิตจบการศึกษาออกไป จะทำให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวกับขั้นตอนในการพัฒนาทางจริยธรรมของนิสิตอย่างละเอียด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษณี ภูพัฒน์. (2538). การศึกษาวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองใช้ชุดให้ความรู้แก่ผู้ปกครองส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน เรื่อง “ขอให้หนูคิดเอง” และผู้ปกครองใช้กิจกรรมตามปกติในชีวิตประจำวัน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ✓ กองแผนงาน. ฝ่ายแผนและพัฒนา. (2542). แผนกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (พ.ศ. 2540-2554) ฉบับย่อ. กรุงเทพฯ : กองแผนงาน ฝ่ายแผนและพัฒนา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ก้อ สวัสดิพานิชย์. (2512). “จริยธรรมในสังคมไทย,” รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมปัจจุบัน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- เกศศิริ บุญญะอดิชาติ. (2541). รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวและการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชนิษฐา สาลีผล. (2537). การเปรียบเทียบคุณภาพแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอดทนระหว่างสถานการณ์ที่เป็นภาษากับสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ขวัญฤดี ขำช่อนลัดย. (2542). การศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและเลี้ยงดูเด็ก. (2535). ภาวะวิกฤตของชีวิตเด็กไทย : ปัญหาที่ยังไม่สายเกินแก้. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คึกฤทธิ์ ปราโมช. (2513). หลักจริยธรรมที่ควรคำนึงถึงในการให้การศึกษา. พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- จริยา นวลนรินทร์. (2540, พ.ศ. - ส.ศ.). “การศึกษาค่านิยมทางจริยธรรมของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย," วารสาร มกค. 17(2) : 66-82.

จิตตา เลหาะราวี. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, พิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว. เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่กองกิจการนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อ 5 สิงหาคม 2545

จิรวรรณ วีระกร. (2542). "คุณค่าและความสำคัญของกิจกรรมนิสิต," ในพื้นฐานทักษะการดำเนิน
กิจกรรมนิสิต. กรุงเทพฯ : พี ที พัฒนาการพิมพ์ จำกัด.

จุฬาลักษณ์ เรืองณรงค์. (2537). การศึกษาค่านิยมด้านจริยธรรมของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัย
ในภาคใต้. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้. ถ่ายเอกสาร.

จันทน์ ทุมโฆสิต. (2534). การศึกษาความเข้าใจทางจริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.

ชมพูนุท ศรีเสาวลักษณ์. (2530). การอบรมเลี้ยงดูกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษา ในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลางที่ 11/7 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

ชาญชัย อินทรประวัตติ. (2535). การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมของนิสิต
คณะศึกษาศาสตร์. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

✓ ชูจิตร แซ่มลำเจียก. (2537). แนวทางการอบรมคุณธรรม จริยธรรมและพัฒนาจิตใจนักเรียนโรงเรียน
มัธยมศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนโคกสำโรงวิทยา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การ
บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่าย
เอกสาร.

ดวงพร พิณรุธิ์. (2545). การศึกษาการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมและความรู้สึกผิดชอบของเด็ก
และเยาวชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา
พัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2520). "จริยธรรมของเยาวชนไทย," ใน รายงานการวิจัยฉบับที่ 21.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

- _____ (2524). จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- _____ (2538). ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม : การวิจัยและการพัฒนาบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม. (2520). รายงานการวิจัยเรื่องจริยธรรมของเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____ (2524). รายงานการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับสุขภาพจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดวงตา เครือทิวา. (2544). การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพวรรณ ลิ้มสุขนิรันดร์. (2535). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพาพร ลิขิตกุล. (2544). การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับการอบรมเลี้ยงดูของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (พื้นฐานการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- ทศนา แคมมณี. (2540, ตุลาคม-2541, มกราคม). "การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ (Development of Moral, Ethics and Value : From Theory to Practice)," ราชบัณฑิตยสถาน. 23(1) : 52-53.
- ท่อมเวลา ดวงประเสริฐ. (2540). เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- นฤพนธ์ สีเสต. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, พิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว. เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อ 5 สิงหาคม 2545

- ✓ บัญชร แก้วส่อง. (2522). การเปรียบเทียบพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นในสังคมเมืองและชนบทที่มีต่อการเลี้ยงดูและแบบการคิดที่แตกต่างกัน. ปรินุญานินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ประกาศรี สีหอำไพ. (2540). พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประไพ มุ่งกำจัด. (2538). การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนวัดโพธิ์ผไท (เวฬุพันธ์อนุสรณ์) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดกรมสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พรทิพย์ ยุกตานนท์. (2541). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู การสนับสนุนทางสังคม การบรรลุลูกตามขั้นพัฒนาการและพฤติกรรมพลเมืองดีของเด็กตอนกลางในภาคใต้. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (จิตวิทยา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- พรสวรรค์ พิมพ์นิคม. (2538). การสร้างแบบทดสอบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม วิชามนุษย์กับการใช้เหตุผลและจริยธรรม (มท. 102) สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินุญานินพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิชาญ ลำอาจศรี. (2527). การทดลองสอนจริยศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบซินดิเคท (Syndicate) ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินุญานินพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พิพัฒน์ ปันจินดา. (2531). การเปรียบเทียบการสอนจริยศึกษาเพื่อยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมโดยใช้การอภิปรายกลุ่มและการสอนโดยวิธีเบญจจันท์ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปรินุญานินพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- พิเศก โชไชย. (2536). "ปัญหาเด็กและเยาวชน," ใน เอกสารประกอบการประชุมการสังคมนาสงเคราะห์แห่งชาติ ครั้งที่ 14 วันที่ 23-24 เมษายน 2536. หน้า 23-24. กรุงเทพฯ : สมชายการพิมพ์.
- พนัส หันนาคินทร์. (2520) "การสร้างจริยธรรมในแก่นักเรียนไทย," แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย. เอกสารการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย, พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- พันธุ์สิน เกตุทัต. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, พิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว. เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ตึกอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อ 1 เมษายน 2545
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. บัณฑิตวิทยาลัย. (2542). ชีวิตที่ประเสริฐ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มารุต คำชะอม. (2525). ระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา. ปรินญาณพนธ์ ค.ม. (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- มยุรี เมธีไตรรัตน์. (2529). การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลระดับต้นกับนักศึกษาพยาบาลระดับวิชาชีพ ในสถาบันการศึกษาพยาบาลสังกัดกองงาน วิทยาลัยพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การพยาบาลสาธารณสุข). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- เยาวเรศ ไหลอุดม. (2541). ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับความต้องการประกอบอาชีพอิสระของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ระวี ภาวิไล. (2522). "จริยธรรมในสังคมไทย," รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2530). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2543). การวัดด้านจิตพิสัย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรวรรณนี้ ราชสงฆ์. (2541). การเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคแม่แบบและการใช้บทบาท

สมมติที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ จังหวัดพัทลุง. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

วรวิทย์ พิงวิวัฒน์กุล. (2540). ความสามารถทางสติปัญญาและความสามารถในการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไทย. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

วศิน อินทสระ. (2516). จริยศาสตร์. กรุงเทพฯ : บรรณาสาร.

วิชาการ, กรม. (2523). แนวทางการพิจารณาจริยธรรมไทย : การประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรม. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2524). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาหาเกณฑ์ปกติของระดับพัฒนาการทางจริยธรรมและองค์ประกอบที่มีผลต่อพัฒนาการทางจริยธรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). อุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2543). การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

สงบ ลักษณะ. (2526). "การวัดผลประเมินผลจริยธรรมไทย," เอกสารการอบรมวิจัยปฏิบัติการครั้งที่ 7 เรื่องการประเมินผลหลักสูตรด้านคุณลักษณะ. กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษากรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

สมพร สุทัศน์ย์. (2530). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สมบัติ มาสุข. (2541). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู การสนับสนุนทางสังคม การบรรลุนานตามขั้นพัฒนาการและพฤติกรรมพลเมืองดีของวัยเด็กตอนกลางในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.

- สมพันธ์ อภิรักษ์. (2543). คุณธรรม 7 ประการของนักศึกษาการศึกษาออกโรงเรียนวิถีเรียนทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สร้อยบุญ ทรายทอง. (2541). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการได้รับการเตรียมความพร้อมของเด็กวัยก่อนเรียน : กรณีศึกษาครอบครัวในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ สค.ม. (วิจัยประชากรและสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ลาโรช บัวศรี. (2522). "จริยธรรมในสังคมไทย," รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สุกฤษณ์ ขอร่วมคิด. (2537). การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมกับการอบรมเลี้ยงดูของนักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ 4 กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- สุทธิวงศ์ ดันตยาพิศาลสุทธิ. (2542, พฤศจิกายน). "พระบรมราโชวาทเกี่ยวกับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม," วารสารวิชาการ. 2(11) : 31.
- สุรพงษ์ ชูเดช. (2533). ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยกับจิตลักษณะที่สำคัญของนิสิต. ปรินุณยานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุภัทรา เอื้อวงศ์. (2525). การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2539). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำเริง บุญเรืองรัตน์. (2534, มีนาคม). "การปรับปรุงหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปของ มศว," มศววิจัย. 4(4) : 1-2.
- _____. (2537). การพัฒนาหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างคุณลักษณะบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2537). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1 : พื้นฐานและบริการนักศึกษา.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

อนุกุล มโนชัย. (2536). การเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในวิชาจริยศึกษาของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเกมกับการสอนโดยใช้กิจกรรมตาม
แผนการสอนของกรมวิชาการ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

อนุมานราชชน, พระยา. (2516) ขาดิ ศาสนา วัฒนธรรม. พระนคร : สำนักพิมพ์บรรณการ.

อนันต์ ศรีโสภ. (2527). หลักการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

✓ อาภา โลจายะ. (2535). พฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลสภาการศึกษาตามความคิดเห็น
ของผู้บริหารพยาบาลและอาจารย์พยาบาล. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการ
ศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เอก เกิดเต็มภูมิ และคนอื่น ๆ. (2529). การศึกษาระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง. อ่างทอง : วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง.

✓ อำนวย ทะพิงค์แก และชยันต์ วรรณะภูติ. (2522) "ปัญหาจริยธรรมในสังคมไทยในทัศนะของนัก
ศึกษา," รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะ
กรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

อำนาจ หงษา. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิตภายในมหาวิทยาลัยของนิสิตปริญญาตรี
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญาณิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อัจฉิมา วันแต่ง. (2538). เปรียบเทียบจริยธรรมของนักศึกษาคุรุทายาทในกลุ่มสหวิทยาลัย สังกัด
กรมการฝึกหัดครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.

✓ อัญชลี เครือคำขาว. (2540). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและ
พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนวิชาจริยธรรมกับ
บุคคลโดยการสอนแบบเทคนิคศึกษา กรณีตัวอย่างที่ใช้การเรียนแบบร่วมมือ. ปรินญา
ณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

✓ อาร์บัทโนต์, แจ็ก เบรเดน และ เฟาส์, เดวิท. (2541). การฝึกเหตุผลเชิงจริยธรรม : ทฤษฎีและการ

ปฏิบัติ = *Teaching Moral Reasoning : Theory and Practice*. สดใจ บุญอารีย์ แปล.
 กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ.

Bandura, A. (1977). *Social Learning Theory*. New Jersey : Prentice Hall.

Cronbach, Lee J. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. New York : Harper and Row.

Ferguson, George A. (1981). *Statistical Analysis in Psychology and Education*. Auckland : McGraw – Hill.

Freud, Sigmund. (1949). *An Outline of Psychoanalysis*. New York : W.W. Norton Co.

Good, C.V. (1945). *Dictionary of Education*. 3rd. New York : McGraw-Hill.

Kohlberg, Lawrence. (1976). "Moral Stage and Moralization : The Cognitive Development Approach," *Moral Development and Behavior*. By Thomas Lickona. New York : Holt Rinehart and Winston.

Piaget, Jean. (1960). *The Moral Judgment of The Child*. New York : Collier Books.

Yamane, Taro. (1967). *Statistics ; An Introductory Analysis*. N.Y. : Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

เรื่อง

การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. ชั้นปีที่ศึกษา

() ปี 1

() ปี 3

() ปี 2

() ปี 4 หรือสูงกว่า

3. สาขาวิชาที่ศึกษา

() สังคมศาสตร์ - มนุษยศาสตร์ ได้แก่ มนุษยศาสตร์, สังคมศาสตร์, ศึกษาศาสตร์, ศิลปกรรมศาสตร์

() วิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ ทันตแพทยศาสตร์

() วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ วิทยาศาสตร์

4. การอบรมเลี้ยงดู

() การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง การที่บิดามารดาหรือบุคคลที่เลี้ยงดูได้ให้ความดูแลและเอาใจใส่บุตรด้วยความรักอย่างอบอุ่น ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุตรอย่างมีเหตุผลและด้วยความยุติธรรม

() การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม หมายถึง การที่บิดามารดาหรือบุคคลที่เลี้ยงดูได้ดูแลบุตรอย่างเข้มงวด และต้องอยู่ในกฎเกณฑ์ที่บิดามารดาได้วางไว้ และไม่สนับสนุนให้บุตรได้แสดงความคิดเห็นใด ๆ

() การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง การที่บิดามารดาหรือบุคคลที่เลี้ยงดูได้ดูแลบุตรโดยไม่เอาใจใส่ ไม่ให้การสนับสนุนหรือไม่ให้การช่วยเหลือแนะนำเท่าที่ควร และไม่ให้ความอบอุ่นหรือความใกล้ชิด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการใช้เหตุผล

คำชี้แจง เรื่องต่อไปนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับบุคคล ซึ่งพบกับสถานการณ์ที่ต้องใช้เหตุผลในการตัดสินใจเลือกกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ขอให้ท่านอ่านเรื่องต่าง ๆ ด้วยความตั้งใจและปฏิบัติตามนี้

- ก. ให้ท่านคิดว่า ท่านเป็นบุคคลที่อยู่ในเรื่องที่กำหนดให้
- ข. ให้ท่านให้เหตุผลในการตัดสินใจว่าท่านทำเช่นนั้นเพราะเหตุใด โดยให้ท่านเลือกใช้เหตุผลตามคำตอบที่จัดไว้ให้ 6 คำตอบ ที่ตรงกับเหตุผลที่ท่านคิดไว้มากที่สุด
- ค. เมื่อเลือกคำตอบใดก็เขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับตัวอักษร ก ข ค ง จ และ
- ฉ. ที่อยู่หน้าคำตอบนั้น โดยในแต่ละเรื่อง จะเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว
- ง. โปรดตอบคำถามให้ครบทุกข้อ เพื่อประโยชน์ในการวิจัย

1. ในการสอบครั้งหนึ่ง อาจารย์ได้ตกลงกับนิสิตว่าในการสอบครั้งนี้จะปล่อยให้นิสิตทำข้อสอบตามลำพัง โดยอาจารย์ให้เกียรติไม่ควบคุม แต่จะให้นิสิตควบคุมตนเอง กาญจนาทำข้อสอบข้อหนึ่งไม่ได้ แต่ก็ไม่ยอมเปิดตำราหรือถามเพื่อนที่นั่งใกล้ ๆ ถ้าท่านเป็นกาญจนา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงไม่ฉวยโอกาสลอกหรือถามเพื่อน
 - ก. ต้องควบคุมตนเองตามที่ตกลงไว้กับอาจารย์ก่อนการสอบ
 - ข. อาจารย์อาจลงโทษให้สอบตกถ้าทราบ่ว่าทุจริต
 - ค. ไม่อยากเสียเงินเลี้ยงตอบแทนเพื่อน
 - ง. ต้องการให้เพื่อน ๆ ชมว่าเป็นคนที่ไว้วางใจได้ทุกโอกาส
 - จ. แม้จะมีผู้กำกับการสอบหรือไม่ก็ตาม จะยึดมั่นในหลักการใช้ความรู้ความสามารถของตนเองตลอดไป
 - ฉ. ยึดหลักว่าผู้เข้าสอบต้องตอบข้อสอบโดยใช้ความรู้ความสามารถของตนเองเท่านั้น
2. ในการเข้าแถวซื้ออาหารในโรงอาหารของมหาวิทยาลัย นิสิตได้เข้าคิวเป็นแถวยาว คมสันซึ่งยืนอยู่ด้านหัวแถวได้เรียกให้จงจิตแทรกเข้าข้างหน้าตน แต่จงจิตไม่ยอมแทรกและได้เดินไปต่อท้ายแถว ถ้าท่านเป็นจงจิต ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
 - ก. การเข้าคิวเป็นวิธีการที่ตื้ออย่างหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม
 - ข. เพราะจะได้รับคำชมจากเพื่อนที่อยู่แถวหลัง
 - ค. จะไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นโดยยึดหลักมาก่อนได้ก่อน มาทีหลังได้ทีหลัง
 - ง. กลัวเพื่อน ๆ ที่อยู่แถวหน้าจะตำหนิ
 - จ. การเข้าคิวตามลำดับก่อนหลังเป็นมารยาททางสังคมที่ทุกคนพึงปฏิบัติอย่างเคร่งครัด
 - ฉ. ทำให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อน ๆ ว่ามีมารยาทดี

3. ในการประชุมนิสิตครั้งหนึ่ง นัปเดือนและเพื่อน ๆ นั่งอยู่หลังห้องประชุม ทำให้อยู่ห่างจาก
สายตาอาจารย์ นัปเดือนและเพื่อน ๆ จึงเอนนิตยสารแฟชั่นขึ้นม่านและนำขนมมาแอบ
กินด้วย มีขวัญข้าวคนเดียวที่อยู่ในกลุ่มพยายามฟังอาจารย์พูด และไม่ยอมกินขนมที่
เพื่อน ๆ ส่งให้ หากท่านเป็นขวัญข้าว ทำไมท่านจึงทำเช่นนั้น
 - ก. เพราะการกระทำผิดระเบียบไม่เคยได้ผลดี
 - ข. รู้สึกไม่สบายใจที่มีส่วนทำให้ที่ประชุมไม่สงบเรียบร้อย
 - ค. ถ้าอาจารย์เห็นเข้าจะถูกตำหนิและลงโทษให้อับอายเพื่อนฝูง
 - ง. นิสิตที่ดีในสายตาผู้อื่น ต้องมีมารยาทในการเข้าประชุม
 - จ. เป็นการก่อความเดือดร้อนแก่คนส่วนใหญ่
 - ฉ. เป็นการเสียมารยาทที่ผิดระเบียบในห้องประชุม
4. วันหนึ่งองค์การนิสิต จัดให้มีการพัฒนามหาวิทยาลัยและได้เชิญชวนนิสิตมาร่วมงานโดย
พร้อมเพรียงกัน ปรากฏว่าวันนั้นมีฝนตกปรอย ๆ แต่เพียงดาวซึ่งเป็นนิสิตปี 4 ก็มาร่วม
พัฒนาตลอดวัน ถ้าท่านเป็นเพียงดาว ท่านมีเหตุผลอย่างไรที่มาร่วมพัฒนามหาวิทยาลัย
 - ก. นิสิตที่ดีย่อมได้รับการยกย่องจากมหาวิทยาลัย
 - ข. งานพัฒนามหาวิทยาลัยเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของนิสิตทุกคน
 - ค. นิสิตต้องมีความรักปรารถนาจะให้มหาวิทยาลัยมีสภาพแวดล้อมที่ดี
 - ง. กลัวเพื่อน ๆ ไม่ให้เข้ากลุ่ม หากมีใครทราบว่าเราไม่มาร่วมกิจกรรม
 - จ. เพื่อน ๆ ในกลุ่มชวนให้มาร่วมพัฒนามหาวิทยาลัยด้วยกัน
 - ฉ. นิสิตถือคติว่า “มหาวิทยาลัยจะสะอาดเพราะเราช่วย มหาวิทยาลัยจะสวยเพราะเรา
ช่วยกันพัฒนา”
5. ในครั้งหนึ่งแดนซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของदनัย ได้ชวนदनัยไปหาเรื่องทะเลาะวิวาทกับนิสิตต่าง
คณะที่มีเรื่องผิดใจกัน แต่दनัยปฏิเสธและยังได้ห้ามปรามแดนไม่ให้ไปมีเรื่องชกต่อยด้วย ถ้า
ท่านเป็นदनัยท่านมีเหตุผลอะไรที่ทำเช่นนั้น
 - ก. การทะเลาะกันไม่ช่วยแก้ปัญหาแต่การปรับความเข้าใจอย่างสงบจะมีประโยชน์กว่า
 - ข. เราทำดีกับเขา เขาก็จะทำดีตอบแทนเรา ถ้าเราทำไม่ดีกับเขา เขาก็จะไม่ดีกับเรา
 - ค. การทะเลาะกันทำให้จิตใจขุ่นมัว ไม่มีความสุข
 - ง. การทะเลาะกันทำให้ขายหน้าชาวบ้านใคร ๆ จะเอาไปนินทาได้
 - จ. สมาชิกในสถาบันเดียวกันมีหน้าที่จะต้องรักษาความสามัคคี และอภัยให้แก่กัน
 - ฉ. กลัวจะถูกลงโทษตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

6. รัชนิษับริถชนหญิงคนหนึ่งฟาดฟันสลับในที่เปลี่ยวเวลากลางคืน ถ้าหากเธอขับรถหนีไปก็คงไม่มีใครรู้เห็น แต่รัชนิกลับหยุดรถพาหญิงคนนั้นไปส่งโรงพยาบาลและแจ้งให้ตำรวจทราบ ว่าตนเป็นผู้ขับรถชนหญิงคนนั้น ถ้าท่านเป็นรัชนิ ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- ก. การช่วยผู้ประสบอุบัติเหตุจะได้รับการลดหย่อนโทษ
 - ข. สังคมต้องการให้ผู้กระทำผิดจะโดยเจตนาหรือไม่ก็ตาม รับผิดชอบต่อการกระทำของตน
 - ค. เพื่อให้ผู้บาดเจ็บ ตำรวจ และแพทย์ที่โรงพยาบาลชื่นชมว่า เป็นคนดีคนหนึ่ง
 - ง. ถ้ามีผู้รู้เห็นแจ้งตำรวจ ถูกจับภายหลังก็จะมีโทษหนักขึ้น
 - จ. จะต้องยอมรับผิดในฐานะที่ล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของหญิงคนนั้นแม้จะไม่เจตนา
 - ฉ. เป็นการนำละอายใจถ้าหากหลบหนีโดยไม่รับผิดชอบต่อการกระทำของตน
7. นิดาจำเป็นต้องซื้อของอย่างหนึ่ง แต่พ่อค้าเรียกราคาแพงกว่าปกติ เพราะรู้ว่านิดาจำเป็นต้องใช้ของสิ่งนั้น ตอนตอนเงินพ่อดำนั้นตอนเงินเกินมาให้นิดา นิดาสามารถจะเก็บเงินที่ตอนเกินมาไว้กับตนเอง แต่นิดานำเงินจำนวนนั้นคืนให้คนขาย ถ้าท่านเป็นนิดาท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- ก. คนดีมีหน้าที่รักษาความซื่อสัตย์
 - ข. กลัวพ่อค้ารู้จะตำราให้อายผู้คน
 - ค. ถ้าเพื่อนๆ รู้ จะได้ยกย่องชมเชยว่าเป็นคนซื่อสัตย์
 - ง. เป็นความละอายใจของนิดาที่จะรับเงินเกิน
 - จ. เงินนั้นมีค่าเพียงเล็กน้อย ไม่น่าเสียดาย
 - ฉ. การเก็บเงินตอนที่เกินมาไว้กับตนเองเป็นการกระทำที่ไม่ยุติธรรมกับพ่อค้า
8. ธงรัชได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนนักกีฬาเบดมินตัน ไปแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย ซึ่งคู่แข่งในนัดแรกของธงรัชเป็นถึงมือวางอันดับหนึ่งของรายการนี้ แต่ธงรัชก็ไม่ได้รู้สึกย่อท้อ เพียรพยายามฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ ถึงแม้จะรู้ว่าตนเองไม่สามารถเอาชนะคู่แข่งคนนี้ได้ก็ตาม ถ้าท่านเป็นธงรัชท่านมีเหตุผลอย่างไรในการทำเช่นนั้น
- ก. การเป็นนักกีฬาที่ดีต้องปฏิบัติตามระเบียบและฝึกฝนตนเองอยู่เสมอ
 - ข. ต้องการให้โค้ชชมเชยและยกย่องให้เป็นนักกีฬาดาวอย่างของทีม
 - ค. ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ที่มีความพยายามฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ
 - ง. ต้องการกระทำเพราะมีความเชื่อว่าการฝึกที่หนักอย่างต่อเนื่องเป็นประจำสักวันหนึ่งจะต้องประสบผลสำเร็จ
 - จ. หากไม่ฝึกซ้อมกลัวจะถูกตำหนิจากโค้ช
 - ฉ. เพื่อต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้มีสุขภาพที่แข็งแรงอยู่เสมอถึงแม้ว่าจะเอาชนะคู่แข่งไม่ได้

9. ธิดามาเรียนแต่เช้าเป็นประจำ และมักจะมาถึงมหาวิทยาลัยเป็นคนแรก ทั้งนี้เพราะธิดารู้สึกว่าการมาเรียนตั้งแต่เช้านั้น ทำให้ธิดา
- เกิดสมาธิ สมองโปร่ง ได้งานมาก และคุณภาพสูง
 - สามารถหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุในถนน
 - เพื่อไม่ให้ผิดระเบียบของมหาวิทยาลัยเมื่อมาถึงที่มหาวิทยาลัย
 - เกิดความภาคภูมิใจที่ได้ทำสิ่งที่ตนเห็นสมควร
 - เสียเวลาและค่าใช้จ่ายน้อย
 - ทำให้อาจารย์รักและเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เพื่อน
10. ในสถาบันการศึกษาปัจจุบันนี้ เป็นแฟชั่นที่นิสิตชอบแต่งเครื่องแบบนิสิตผิดระเบียบเป็นประจำ โดยคิดว่าเป็นการกระทำที่ทำให้ตัวเองดูดี และกลมกลืนในหมู่เพื่อน ยกเว้นไอฟนคนเดียวที่ยังคงแต่งกายสะอาดเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบของสถาบัน หากท่านเป็นไอฟนท่านทำเช่นนั้นเพราะเหตุใด
- การแต่งกายถูกระเบียบเป็นการให้เกียรติสถาบัน และสร้างวินัยให้สังคม
 - การเป็นนิสิตต้องปฏิบัติตามระเบียบของมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว
 - เพื่อให้ครู อาจารย์ เห็นว่าเป็นนิสิตที่แต่งกายเรียบร้อย
 - การแต่งกายถูกต้อง คือ ผู้มีบุคลิกดี สร้างชื่อเสียงให้สถาบัน
 - เพราะกลัวถูกลงโทษตัดคะแนนความประพฤติ
 - เพื่อครู อาจารย์ ให้คะแนนด้านการแต่งกาย
11. สุจิตรากำลังทำการฝีมือ อาจารย์กำหนดว่าต้องทำให้เสร็จในเวลา 2 ชั่วโมง และเมื่อเหลือเวลาอีกครั้งชั่วโมง เพื่อน ๆ ต่างทำเสร็จและออกไปพักรับประทานอาหารกันเกือบหมดแล้ว แต่สุจิตรายังไม่เสร็จ เพ็ญพรซึ่งเป็นเพื่อนรักกับสุจิตรา และทำการฝีมือเก่ง ได้รับอาสาจะช่วยให้ช่วยทำ ขณะนั้นอาจารย์ไม่อยู่ในห้อง แต่สุจิตราไม่ให้เพ็ญพรทำ ให้และทำด้วยตนเองจนเสร็จ ถ้าท่านเป็นสุจิตรา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- ถ้าอาจารย์ทราบจะถูกตัดคะแนน
 - อาจารย์และเพื่อน ๆ จะได้เห็นว่าเป็นนิสิตที่มีความอดุสาหะ
 - การทำงานเป็นการฝึกหัดให้มีความอดุสาหะพยายาม จึงควรทำด้วยตนเอง
 - ถึงแม้จะเสร็จช้า แต่ก็ภูมิใจที่ทำด้วยฝีมือของตนเอง
 - การทำงานฝีมือด้วยตนเองจะช่วยให้ทำเป็นและทำได้ในครั้งต่อ ๆ ไป
 - นิสิตมีหน้าที่รับผิดชอบ ต้องทำงานที่อาจารย์มอบหมายด้วยตนเอง

12. ปัจจุบันวัยรุ่นนิยมดูการแสดงดนตรีที่เรียกว่าคอนเสิร์ต โดยนักร้องวัยรุ่นที่แต่งกายแปลก ๆ มีการจัดเวที แสงสี เร้าใจและเมื่อถูกใจก็จะกรี๊ดร้อง กรี๊ด ๆ ร้องเสียงดังลั่น และมักจะหาโอกาสใกล้ชิด รวมทั้งหอมแก้มนักร้องที่ชื่นชอบโดยไม่สนใจวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมและประเพณีไทย ชนิทาก็คือวัยรุ่นไทยที่ชอบดูคอนเสิร์ตเหมือนกันแต่ด้วยอาการสนุกสนานอย่างสงบ หัวเราะยิ้มแย้ม ตบมือเมื่อถูกใจ เมื่อมีโอกาสดูใกล้ชิดก็เพียงแต่ยิ้มทักทายและขอลายเซ็นเท่านั้น หากท่านเป็นชนิกาท่านมีเหตุผลอย่างไรในการทำเช่นนั้น
- ก. ยาวชนที่ดีของประเทศชาติควรเป็นผู้มีมารยาทสุภาพเรียบร้อย
 - ข. เพื่อให้ผู้ปกครองสบายใจ และยอมปล่อยเราให้ไปเที่ยวได้บ่อยๆ
 - ค. เพื่อให้ผู้ปกครองและครูอาจารย์เห็นว่าเป็นคนที่มีความประพฤติเรียบร้อย
 - ง. การมีสติการรู้จักควบคุมอารมณ์ให้แสดงออกในกริยาที่เหมาะสมกับขนบธรรมเนียมไทยเป็นสิ่งที่ดี
 - จ. หากกรี๊ดเสียงดังหรือแสดงกริยาไม่เหมาะสมกลัวคนอื่นเขม่นและตำหนิ
 - ฉ. เป็นหน้าที่ของผู้ที่เป็นเยาวชน ที่จะแสดงออกอย่างมีวัฒนธรรมไทย
13. พรุ่งนี้เป็นวันไหว้ครู นิสิตแต่ละวิชาเอกต่างช่วยกันจัดพานดอกไม้ เพื่อใช้ในพิธีไหว้ครู ในขณะที่เพื่อน ๆ กำลังช่วยกันจัดพานดอกไม้หลังเลิกเรียน นารีต้องรีบกลับบ้านทุกวัน เพราะมีหน้าที่ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านตอนเย็น แต่วันนี้นารีไม่รีบกลับบ้านอย่างเช่นทุกวัน และช่วยเพื่อน ๆ จัดพานดอกไม้หลังเลิกเรียน ถ้าท่านเป็นนารี ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- ก. การให้ความร่วมมือต่องานส่วนรวมจะทำให้เกิดความสำเร็จ
 - ข. นิสิตทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันในงานของส่วนรวม
 - ค. งานไหว้ครูปีหนึ่งมีครั้งเดียวและเป็นโอกาสที่นิสิตจะได้แสดงความกตัญญูต่อครู และให้ความร่วมมือต่อหมู่คณะ
 - ง. จะได้คุยกับเพื่อน ๆ และได้มีโอกาสสวดฝีมือการจัดพานดอกไม้ด้วย
 - จ. กลัวเพื่อนฟ้องอาจารย์ที่ปรึกษาและจะทำให้ถูกตำหนิ
 - ฉ. เพื่อน ๆ จะได้เห็นว่ามีน้ำใจ เสียสละ และให้ความร่วมมือ
14. ฟาโศเป็นนิสิตสาวที่มีหน้าตาดี รูปร่างสมส่วน แต่ไม่เคยใส่เสื้อสายเดี่ยว กระโปรงสั้น หรือชุดที่วาบหวาม เมื่อเข้าไปติดต่อหน่วยงานของมหาวิทยาลัย ถ้าท่านเป็นฟาโศท่านมีเหตุผลใดในการทำเช่นนั้น
- ก. ผู้ที่เจริญแล้วควรแต่งกายตามแบบอย่างสุภาพชน
 - ข. แต่งกายด้วยชุดที่เรียบร้อยจะทำให้รู้สึกมั่นใจมากกว่าที่จะใส่ชุดไม่เรียบร้อย
 - ค. เป็นนิสิตควรแต่งกายให้เรียบร้อยตามระเบียบของมหาวิทยาลัย
 - ง. อยากให้เป็นทีพอใจของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่เข้าไปติดต่อธุระด้วย
 - จ. กลัวถูกมองว่าเป็นคนไม่มีมารยาท
 - ฉ. การแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกาลเทศะเป็นสิ่งที่สมควรปฏิบัติ

15. ในการสอบวัดผลปลายภาคครั้งหนึ่ง ทศพลทำข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษไม่ได้ อรรวรรณ เพื่อนร่วมชั้นมีความสงสารจึงแอบส่งกระดาษคำตอบให้ลอก แต่ทศพลไม่ยอมรับและพยายามทำด้วยตนเอง ถ้าท่านเป็นทศพล ท่านมีเหตุผลอย่างไรที่ไม่ยอมรับกระดาษคำตอบของอรรวรรณ
- เป็นหน้าที่ของนิสิตที่จะต้องเตรียมพร้อมเสมอสำหรับการสอบ
 - การลอกคำตอบของผู้อื่นเป็นการเสียศักดิ์ศรีหมดความภูมิใจในตนเอง
 - เป็นการไม่ยุติธรรมและขาดความรับผิดชอบอย่างมาก ที่จะลอกคำตอบของเพื่อน
 - อยากให้เพื่อนๆ เห็นว่าเป็นคนซื่อตรง
 - ถ้าอาจารย์ผู้ควบคุมการสอบเห็นคงถูกลงโทษฐานทุจริตในการสอบ
 - การลอกข้อสอบมีแต่ทางเสีย มากกว่าทางได้
16. นภาพรเดินผ่านสวนสาธารณะเห็นกันยาและเพื่อนๆ กำลังเก็บดอกไม้กันโดยไม่สนใจป้ายประกาศ “ห้ามเก็บดอกไม้” ที่ปักอยู่ นภาพรอยากได้ดอกไม้เพื่อเป็นของขวัญวันเกิดอาจารย์ แต่ก็ไม่ยอมเก็บดอกไม้ด้วย กลับตัดสินใจไปซื้อที่ตลาด หากท่านเป็นนภาพร ทำไมท่านจึงทำเช่นนั้น
- ถ้าอาจารย์ทราบจะได้ชมว่าเป็นคนมีระเบียบวินัย
 - ผู้ดูแลเขียนนายเตือนไว้แล้วไม่ควรฝ่าฝืน
 - ไม่กล้าเก็บดอกไม้เพราะกลัวถูกตำรวจจับไปปรับ
 - รู้สึกอายใจที่ท่าของส่วนรวมเสียหาย
 - ดอกไม้ที่ตลาดสวยกว่า
 - หากทุกคนเก็บดอกไม้ในสวนสาธารณะต่อไปจะไม่มีดอกไม้ให้ดูอีก
17. จินตนาสมัครงานจะไปทัศนศึกษากับเพื่อนร่วมชั้นในวันหยุดสัปดาห์หน้า และต้องการเงิน 700 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ขณะที่จินตนาเดินช้อปปิ้งข้าวอยู่ในตลาด บังเอิญจินตนาเห็นชายคนหนึ่งทำเงิน 500 บาท ตกจากกระเป๋าของเขาโดยไม่รู้สีกตัว จินตนาจึงเดินเข้าไปเก็บเงินนั้นแล้วนำตามไปคืนให้ หากท่านเป็นจินตนา ท่านมีเหตุผลอย่างไรในการทำเช่นนั้น
- อยากให้เพื่อนๆ ยกย่องว่าเราเป็นคนดี
 - การเอาของผู้อื่นเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ
 - เป็นหน้าที่ของพลเมืองดี เก็บของได้ควรคืนเจ้าของ
 - เป็นการทำความดีต่อร้อนให้แก่ผู้อื่น
 - หากมีคนอื่นเห็นเราเก็บเงินแล้วบอกเจ้าของ เราจะถูกทำร้าย
 - เขาจะต้องเห็นว่าเราเป็นคนดีอาจให้เงินตอบแทนเราบ้าง

18. อาจารย์ได้มอบหมายให้วายุกับเพื่อนๆ เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยทำอุปกรณ์การสอน เพื่อส่งเข้าประกวด เมื่อถึงกำหนดนัดทำงาน ปรากฏว่าเพื่อนๆ ไม่มาตามที่ได้นัดกันไว้ วายุจึงได้ทำอุปกรณ์การสอนเพียงคนเดียวจนสำเร็จเรียบร้อยทันตามเวลา ถ้าท่านเป็นวายุ ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงยอมทำงานนี้เพียงคนเดียว
- ก. ต้องการคะแนนจากผลงานที่ตนทำสำเร็จ
 - ข. งานใดที่ได้รับมอบหมายจะต้องทำให้สำเร็จทุกครั้ง
 - ค. กลัวอาจารย์จะตัดคะแนนถ้าทำงานไม่สำเร็จตามกำหนด
 - ง. อาจารย์และเพื่อนๆ จะได้ยกย่องว่าเป็นคนที่ไว้วางใจได้ในเรื่องการทำงาน
 - จ. ได้สัญญากับอาจารย์ไว้ว่าจะทำงานชิ้นนี้ให้สำเร็จไม่ว่าจะมีอุปสรรคใดๆ ก็ตาม
 - ฉ. หากทุกคนมุงมั่นกระทำหน้าที่ของตนให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี สังคมย่อมเจริญก้าวหน้า
19. นิรมลและเพื่อนๆ ลงจากรถเมล์ป้ายตรงข้ามประตูโรงเรียน ห่างจากทางม้าลาย 50 เมตร เพื่อนๆ ของนิรมลเดินข้ามถนนทันทีที่ลงจากรถ ส่วนนิรมลเดินไปข้ามถนนตรงทางม้าลาย ถ้าท่านเป็นนิรมล ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงปฏิบัติเช่นนั้น
- ก. กลัวถูกตำรวจจับที่ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร
 - ข. ถ้าเกิดอุบัติเหตุจะได้เป็นฝ่ายถูก และสามารถเรียกร้องค่าเสียหายได้
 - ค. เป็นการน่าละอายใจถ้าหากข้ามถนนตามความสะดวกของตนเองฝ่ายเดียว
 - ง. อยากให้ผู้พบเห็นชมว่าเป็นนิสิตที่ดีปฏิบัติตามกฎจราจร
 - จ. เป็นหน้าที่ของผู้ใช้ถนนทุกคนที่จะต้องปฏิบัติตามกฎที่สังคมกำหนดไว้
 - ฉ. ความสะดวกของคนส่วนใหญ่ย่อมสำคัญกว่าความสะดวกของคนเพียงคนเดียว
20. วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เข้าใจค่อนข้างยาก นิสิตส่วนมากจึงไม่ชอบเรียน มักจะขาดเรียนเสมอ กัลยาเรียนไม่ค่อยรู้เรื่องเช่นเดียวกับนิสิตคนอื่น ๆ และมักทำแบบฝึกหัดไม่ค่อยถูก แต่กัลยาก็เข้าเรียนทุกครั้ง และทำการบ้านด้วยตนเองทุกข้อ หากท่านเป็นกัลยา ทำไมท่านจึงไม่หนีเรียนตามเพื่อน
- ก. หากพบความยากลำบากแล้วไม่ลองใช้ความพยายามย่อมน่าละอายใจ
 - ข. เพราะอยากได้คะแนนดี ๆ ตอนสอบปลายภาค
 - ค. การเรียนคณิตศาสตร์ให้ดีควรเข้าเรียนทุกครั้งและทำการบ้านเองเสมอ
 - ง. คนทุกคนควรจะพยายามฝึกฝนตนเองจะนำมาซึ่งความสำเร็จ
 - จ. เพราะกลัวว่าอาจารย์จะดุและทำโทษ
 - ฉ. เพราะอยากให้อาจารย์ชมว่าเป็นคนที่ขยันตั้งใจเรียนหนังสือ

21. การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปัจจุบัน เปิดโอกาสให้คนไม่ดี ฉวยโอกาสเข้าไปเป็น ส.ส. เมื่อมีการประชุมสภา ก็ทะเลาะกันเรื่องผลประโยชน์ ประจานกันในเรื่องส่วนตัว ทำตัวไม่ให้ประชาชน เลื่อมใส ศรัทธา แต่เอกชัย ก็ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งทุกครั้ง หากท่านเป็นเอกชัยท่านมีเหตุผลอย่างไรในการทำเช่นนั้น
- ก. ญาติพี่น้องและเพื่อนๆ ในหมู่บ้านชวนให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งด้วยกัน
 - ข. หากไม่ไปจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบอบประชาธิปไตย
 - ค. กฎหมายออกมาใหม่ใครไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งต้องถูกจำคุกหรือถูกปรับ
 - ง. เลื่อมใสต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยและพยายามสร้างไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตย
 - จ. ได้รับเงินจากการขายเสียงของ ส.ส. ในเขตของตน
 - ฉ. ถือเป็นหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ
22. ผกามาตตั้งใจจะชมภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง ปรากฏว่ามีคนเข้าคิวซื้อตั๋วเป็นแถวยาวมาก และถ้าไปต่อแถวตั๋วอาจจะหมดเสียก่อน แต่ผกามาตก็ไปเข้าคิวตามลำดับก่อนหลัง ถ้าท่านเป็นผกามาตท่านมีเหตุผลอย่างไรในการทำเช่นนั้น
- ก. กลัวการแย่งชิง ซึ่งอาจก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทขึ้นได้
 - ข. เป็นการรักษาความยุติธรรมที่ทุกคนต้องการ ใครมาก่อนสมควรจะได้ซื้อก่อน
 - ค. มาทีหลังคนอื่น ๆ จึงต้องรับผิดชอบในผลของการมาทีหลัง
 - ง. เป็นหน้าที่ที่จะต้องช่วยรักษาความเป็นระเบียบของสังคม
 - จ. อยากให้เพื่อนๆ เห็นว่าเป็นคนมีมารยาทดี
 - ฉ. เข้าคิวครั้งนี้อาจจะไม่ต้องรอชมภาพยนตร์ต่อไป
23. ขณะที่กลางชลกำลังเดินเลือกซื้อของในร้านขายของแห่งหนึ่ง บังเอิญกลางชลได้เห็นผู้ร้ายกำลังลักทรัพย์ และต่อมาผู้ร้ายถูกจับได้ ตำรวจขอร้องให้กลางชลไปเป็นพยาน กลางชลจึงไปเป็นพยานให้ ถ้าท่านเป็นกลางชล ท่านมีเหตุผลเช่นไรในการทำอย่างนั้น
- ก. การเป็นพยานให้ตำรวจจะทำให้มีแต่ทางดีมากกว่าทางเสีย
 - ข. รู้สึกภาคภูมิใจที่ทำประโยชน์เพื่อสังคม
 - ค. กลัวคนร้ายรอดจากการจับกุมและมาขโมยของของเราบ้าง
 - ง. เป็นหน้าที่ของพลเมืองที่ดี
 - จ. คนที่ทำผิดควรได้รับการลงโทษเพื่อความยุติธรรมในสังคม
 - ฉ. เป็นการฉลาดที่จะเป็นพยานเพราะถ้าเพื่อนๆ รู้คงจะเห็นว่าเราทำถูกต้องแล้ว

24. วศินเป็นนิสิตที่มีบุคลิกภาพไปทาง นักเลงโต แต่มีอุปนิสัย รักเพื่อนฝูง มีน้ำใจให้เพื่อนๆ และช่วยเหลือเพื่อนอย่างจริงใจ จึงทำให้เพื่อนๆ รัก เมื่อวศินมีปัญหาถูกนักเลงในห้องถิ่น รุมทำร้าย เพื่อนต่างมีความรู้สึกเจ็บร้อนแค้นและพร้อมที่จะยกพวกตีกับนักเลงห้องถิ่น แต่ วศินไม่ต้องการให้เกิดเหตุการณ์เช่นนั้น ไปเจรจาสงบศึกกับนักเลงห้องถิ่นโดยยอมกราบ ขอโทษต่อหน้าผู้คนมากมายทั้งที่วศินไม่มีความผิดใดๆ เลย หากท่านเป็นวศินท่านมีเหตุผลอย่างไรในการทำเช่นนั้น
- อยากให้เพื่อนมองว่าเราเป็นคนที่เสียสละเพื่อคนอื่น
 - กลัวถูกไล่ออกตามระเบียบของมหาวิทยาลัยในการก่อการทะเลาะวิวาท
 - ไม่อยากจะทะเลาะวิวาทกับนักเลง
 - เป็นนิสิตต้องปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัย
 - ละอายใจหากเพื่อนๆ ทุกคนต้องเดือดร้อนเพราะตนเองเป็นสาเหตุ
 - การทะเลาะวิวาทเป็นการกระทำที่ไม่ก่อให้เกิดผลดีแก่คนทุกคน
25. มาลินีเข้าไปอ่านหนังสือในหอสมุดของมหาวิทยาลัย เมื่อกลับถึงบ้านจึงทราบว่าได้หยิบ หนังสือของหอสมุดติดมาด้วยเล่มหนึ่งโดยมิได้ตั้งใจ และหนังสือเล่มนั้นมีภาพและเรื่องราว ที่เธอต้องการอยู่หลายเรื่อง เมื่อเธอได้ไต่ตรงตรงแล้วจึงได้รับเอาหนังสือเล่มนั้นกลับคืนหอ สมุดในวันรุ่งขึ้น ถ้าท่านเป็นมาลินี ท่านมีเหตุผลอย่างไร จึงนำหนังสือไปคืนหอสมุด
- อยากให้อาจารย์และเพื่อนๆ ชื่นชมว่าเป็นคนดี
 - รู้สึกละอายใจ ถ้าจะเก็บหนังสือเล่มนี้ไว้เป็นของตนเอง
 - ถ้าต้องการใช้หนังสือเล่มนี้ ก็สามารถยืมได้ตามระเบียบของหอสมุด
 - กลัวถูกจับได้และถูกตราหน้าว่าเป็นขโมย
 - หนังสือในหอสมุดเป็นสมบัติส่วนรวมไม่ควรยึดมาเป็นสมบัติส่วนตัว
 - หวังว่าหอสมุดจะให้รางวัลตอบแทน
26. ทุกวันหลังจากเลิกเรียน สมถวิล มีหน้าที่ช่วยคุณแม่ทำงานบ้านและช่วยทำกับข้าวทุกวัน วันหนึ่งหลังจากเลิกเรียนแล้ว เพื่อน ๆ หลายคนชวนกันไปบ้านอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อร่วมงานฉลองวันเกิดอาจารย์ โดยอาจารย์จัดเลี้ยงอาหารและไอศกรีม ซึ่งเป็นของชอบของสม ถวิลทั้งนั้น แต่สมถวิลปฏิเสธที่จะไปกับเพื่อน และรีบกลับบ้านมาช่วยคุณแม่ทำงานบ้าน เช่นเคย ถ้าท่านเป็นสมถวิล ท่านมีเหตุผลอะไรในการทำเช่นนั้น
- อยากให้คุณแม่เพิ่มค่าขนมให้
 - รู้สึกละอายใจถ้าจะต้องปล่อยให้คุณแม่ทำงานคนเดียว
 - กลัวคุณแม่ดุและทำโทษ
 - เป็นหน้าที่ของลูกที่ดีที่ควรจะช่วยเหลือพ่อแม่
 - การช่วยเหลือผู้มีพระคุณโดยเสียสละความสุขส่วนตัว เป็นการกระทำของผู้ที่ เจริญแล้ว
 - อยากให้คุณแม่เห็นว่าเป็นลูกที่มีความกตัญญู

27. มหาวิทยาลัยประกาศรับสมัครนิสิตผู้สนใจเข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ และอบรมการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในวันอาทิตย์ โดยผู้เข้ารับการอบรมไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ นิสิตหลายคนสนใจแต่ไม่เข้าอบรม เพราะการอบรมจัดในวันเสาร์ - อาทิตย์ ทำให้ไม่มีเวลาพักผ่อนและทำธุระส่วนตัว แต่สมัครสมัครเข้ารับการอบรมทั้ง 2 รุ่น ในวันเสาร์ - อาทิตย์ ถ้าท่านเป็นสมัคร ท่านมีเหตุผลอย่างไรในการทำเช่นนั้น

- ก. นิสิตที่ดีควรชวนชวนหาความรู้อยู่เสมอ
- ข. เป็นการอบรมที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ และยังได้ความรู้เพิ่มเติมด้วย
- ค. กลัวจะได้คะแนนไม่ดีเวลาสอบวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาคอมพิวเตอร์
- ง. เพื่อนสนิทชวนให้เข้ารับการอบรมด้วยกัน
- จ. คอมพิวเตอร์และภาษาอังกฤษเป็นวิทยาการสมัยใหม่เป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ให้สะดวกสบายสื่อสารถึงกันได้ทั่วโลก
- ฉ. การมีความรู้ความชำนาญในเรื่องคอมพิวเตอร์และภาษาอังกฤษจะทำให้ง่ายต่อการเรียนและหางานทำได้ง่ายกว่า

28. ธนพลเป็นนิสิต มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ประสบปัญหาทางการเงินไม่สามารถจะหาเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายในการเรียนได้ ทางบ้านขอร้องให้ธนพลลาออกเพราะไม่สามารถจะหาเงินมาส่งเสียได้ แต่ธนพลไม่ท้อถอย ได้ไปติดต่อกับเจ้าอาวาสวัดที่อยู่ใกล้มหาวิทยาลัย เพื่อขออาศัยในขณะที่เรียน และไปสมัครทำงานที่ปั๊มน้ำมันใกล้ ๆ มหาวิทยาลัย ในเวลาเย็นและตอนกลางคืน เพื่อหาเงินมาใช้จ่ายในการศึกษาต่อไป ถ้าท่านเป็นธนพล ท่านมีเหตุผลอย่างไรในการทำเช่นนั้น

- ก. ผู้ที่ได้รับการศึกษาจะสามารถพัฒนาตนเอง พัฒนาสังคมและพัฒนาประเทศชาติได้เป็นอย่างดี
- ข. คนซึ่งอยู่ในวัยนี้มีหน้าที่ที่จะศึกษาหาความรู้
- ค. ต้องการให้เพื่อน ๆ ยอมรับในความสามารถ
- ง. เพื่อให้พ้นจากการตู่ถูกของญาติพี่น้องและเพื่อนฝูง
- จ. การศึกษาจะสามารถช่วยให้ประสบความสำเร็จในชีวิต
- ฉ. พยายามรักษาสภาพการเป็นนิสิตไว้

ภาคผนวก ข

เฉลยคำตอบของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เฉลยคำตอบของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

1. ก) 4	6. ก) 2	11. ก) 1	16. ก) 3	21. ก) 3	26. ก) 2
ข) 1	ข) 4	ข) 3	ข) 4	ข) 5	ข) 5
ค) 2	ค) 3	ค) 6	ค) 1	ค) 1	ค) 1
ง) 3	ง) 1	ง) 5	ง) 5	ง) 6	ง) 4
จ) 6	จ) 6	จ) 2	จ) 2	จ) 2	จ) 6
ฉ) 5	ฉ) 5	ฉ) 4	ฉ) 6	ฉ) 4	ฉ) 3
2. ก) 5	7. ก) 4	12. ก) 5	17. ก) 3	22. ก) 1	27. ก) 4
ข) 2	ข) 1	ข) 2	ข) 5	ข) 6	ข) 2
ค) 6	ค) 3	ค) 3	ค) 4	ค) 5	ค) 1
ง) 1	ง) 5	ง) 6	ง) 6	ง) 4	ง) 3
จ) 4	จ) 2	จ) 1	จ) 1	จ) 3	จ) 6
ฉ) 3	ฉ) 6	ฉ) 4	ฉ) 2	ฉ) 2	ฉ) 5
3. ก) 2	8. ก) 4	13. ก) 5	18. ก) 2	23. ก) 2	28. ก) 6
ข) 6	ข) 3	ข) 4	ข) 6	ข) 5	ข) 4
ค) 1	ค) 5	ค) 6	ค) 1	ค) 1	ค) 3
ง) 3	ง) 2	ง) 2	ง) 3	ง) 4	ง) 1
จ) 5	จ) 1	จ) 1	จ) 5	จ) 6	จ) 5
ฉ) 4	ฉ) 6	ฉ) 3	ฉ) 4	ฉ) 3	ฉ) 2
4. ก) 2	9. ก) 6	14. ก) 5	19. ก) 1	24. ก) 3	
ข) 4	ข) 1	ข) 2	ข) 2	ข) 1	
ค) 5	ค) 4	ค) 4	ค) 5	ค) 2	
ง) 1	ง) 5	ง) 3	ง) 3	ง) 4	
จ) 3	จ) 2	จ) 1	จ) 4	จ) 5	
ฉ) 6	ฉ) 3	ฉ) 6	ฉ) 6	ฉ) 6	
5. ก) 5	10. ก) 6	15. ก) 4	20. ก) 5	25. ก) 3	
ข) 2	ข) 4	ข) 5	ข) 2	ข) 5	
ค) 6	ค) 3	ค) 6	ค) 4	ค) 4	
ง) 3	ง) 5	ง) 3	ง) 6	ง) 1	
จ) 4	จ) 1	จ) 1	จ) 1	จ) 6	
ฉ) 1	ฉ) 2	ฉ) 2	ฉ) 3	ฉ) 2	

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

1. ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ดร. จารุวรรณ สกุลกู
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ขวลิต รวยอาจิณ
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ดร. ราชนัย บุญธิมา
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. อาจารย์ อุษา ศรีจินดารัตน์
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/ 6411

วันที่ 25 กันยายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวพนทิพย์ วังเกล็ดแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์วินัย วีระพัฒนานนท์ และ อาจารย์สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ อาจารย์ชวลิต รวยอาจิม และ อาจารย์จารุวรรณ สกุลคู เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการศึกษากการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวพนทิพย์ วังเกล็ดแก้ว และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์วินัย ะพัฒนานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/ 64/1

วันที่ 25 กันยายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา

เนื่องด้วย นางสาวพิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์วินัย วีระพัฒนานนท์ และ อาจารย์สุวพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์รัชันย์ บุญธิมา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวพิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์วินัย หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มสว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/ 6942

วันที่ 14 ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวพิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์วินัย วีระพัฒนานนท์ และ อาจารย์สุวพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์อุษา ศรีจินดารัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถามการศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถามให้ นางสาวพิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์วินัย วีระพัฒนานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

หนังสือรับรองเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/ 1319

วันที่ 16 ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวพิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์วินัย วีระพัฒนานนท์ และ อาจารย์สุพร ตั้งสมวรพจน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณี นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตปริญญานิพนธ์ ชั้นปีที่ 1-4 ภาคปกติ คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 81 คน ตอบแบบสอบถามการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์วินัย ะพัฒนานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/1275

วันที่ 16 ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวพิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์วินัย วีระวัฒนานนท์ และ อาจารย์สุพร ตั้งสมวรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณี นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตปริญญานิพนธ์ ชั้นปีที่ 1-4 ภาคปกติ คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 89 คน ตอบแบบสอบถามการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์วินัย วีระวัฒนานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มสว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/12/๕

วันที่ 1๕ ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวพิมพ์พิภย์ วงเกล็ดแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์วินัย วีระพัฒนานนท์ และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตปริญญาดรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาคปกติ คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 48 คน ตอบแบบสอบถามการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิมพ์พิภย์ วงเกล็ดแก้ว ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภกรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/ 12 / 1

วันที่ 16 ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวพิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์วินัย วีระพัฒนานนท์ และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตปริญญานิพนธ์ ชั้นปีที่ 1-4 ภาคปกติ คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 45 คน ตอบแบบสอบถามการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภกรรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/1๒๙1

วันที่ 1๖ ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวพิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์วินัย วีระพัฒนานนท์ และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณี นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตปริญญานิพนธ์ ชั้นปีที่ 1-4 ภาคปกติ คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 89 คน ตอบแบบสอบถามการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์วินัย วีระพัฒนานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/ ๒๕๔

วันที่ ๖ ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวพิมพ์ทิพย์ วังเกล็ดแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์วินัย วีระพัฒนานนท์ และ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตปริญญานิพนธ์ ชั้นปีที่ 1-4 ภาคปกติ คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 25 คน ตอบแบบสอบถามการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิมพ์ทิพย์ วังเกล็ดแก้ว ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์วินัย วีระพัฒนานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวพิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว
วันเดือนปีเกิด	3 ตุลาคม 2519
สถานที่เกิด	เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1022/10-11 ถนนประชาสงเคราะห์ แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร 10400

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2538	มัธยมศึกษาตอนปลาย (แผนการเรียนวิทย์-คณิต) โรงเรียนสมถวิลราชดำริ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2542	กศ.บ. (การแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2547	กศ.ม. (การอุดมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ